

Parlamentul României

PROGRAMUL DE GUVERNARE

1998-2000

Publicat în Monitorul Oficial,
Partea I nr. 152 din 16 aprilie 1998.
În vigoare până la 21 decembrie
1999.

Material informativ îngrijit de:

Hotărârea nr. 6/1998 pentru acordarea încrederii Guvernului

Având în vedere dezbaterile care au avut loc în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, din data de 15 aprilie 1998, asupra Programului de guvernare și întregii liste a Guvernului, prezentate de către domnul Radu Vasile, candidatul pentru funcția de prim-ministru,

în conformitate cu rezultatul votului consemnat în procesul-verbal din data de 15 aprilie 1998,

în temeiul art. 102 alin. (3) din Constituția României,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. - Se acordă încredere Guvernului, în componența prevăzută în anexa nr. 1, pentru realizarea Programului său de guvernare prevăzut în anexa nr. 2.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION DIACONESCU

PREȘEDINTELE
SENATULUI

PETRE ROMAN

București, 15 aprilie 1998.

Nr. 6.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI

1.	Radu Vasile	Prim-ministru
2.	Victor Babiuc	Ministru de stat, ministrul apărării naționale
3.	Valeriu Stoica	Ministru de stat, ministrul justiției
4.	Gavril Dejeu	Ministru de interne
5.	Andrei Pleșu	Ministrul afacerilor externe
6.	Daniel Dăianu	Ministrul finanțelor
7.	Alexandru Athanasiu	Ministrul muncii și protecției sociale
8.	Sorin Dimitriu	Ministrul privatizării
9.	Radu Berceanu	Ministrul industriei și comerțului
10.	Dinu Gavrilescu	Ministrul agriculturii și alimentației
11.	Traian Băsescu	Ministrul transporturilor
12.	Nicolae Noica	Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului
13.	Sorin Pantiș	Ministrul comunicațiilor
14.	Romică Tomescu	Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului
15.	Andrei Marga	Ministrul educației naționale
16.	Francisc Baranyi	Ministrul sănătății
17.	Ioan Mureșan	Ministrul reformei, președintele Consiliului pentru Reformă
18.	Sorin Frunzăverde	Ministrul turismului
19.	Horia Ene	Ministrul cercetării și tehnologiei
20.	Ion Caramitru	Ministrul culturii
21.	Crin Antonescu	Ministrul tineretului și sportului
22.	Alexandru Sassu	Ministrul pentru relațiile cu Parlamentul
23.	Alexandru Herlea	Ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru integrare europeană
24.	Gyorgy Tokay	Ministru delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale
25.	Constantin Dudu-Ionescu	Secretar de stat la Ministerul Apărării Naționale, membru al Guvernului

PROGRAM DE GUVERNARE 1998-2000

Obiectivele Guvernului

- 1.** Definirea mecanismelor care instituie rolul statului în alocarea resurselor în cazuri de eșec al pieței; crearea sistemului integrat de piețe.
- 2.** Accelerarea ajustării structurale a economiei.
- 3.** Atingerea și consolidarea stabilității macroeconomice în vederea creării condițiilor pentru dezvoltarea economică durabilă.
- 4.** Recuperarea întâzierilor în domeniul transformărilor economico-sociale necesare pregătirii pentru aderarea la Uniunea Europeană.
- 5.** Dezvoltarea regională și locală și creșterea coeziunii sociale.
- 6.** Atenuarea consecințelor defavorabile în plan social ale reformelor economice.
- 7.** Relansarea dialogului social, a celui interetnic și interconfesional, la nivel central și local, precum și sprijinirea structurării societății civile și a participării cetățeanului și a comunităților la conducerea și controlul treburilor publice.
- 8.** Îmbunătățirea imaginii externe a României, creșterea atractivității economiei pentru capitalul internațional și reluarea dialogului eficient cu instituțiile financiare internaționale, prin creșterea capacității administrației publice de a elabora și implementa politici coerente în toate domeniile.

Principii fundamentale ale coaliției politice de guvernământ

- 1.** Reforma societății românești pentru recunoașterea și afirmarea valorilor morale, democratice și general umane.
- 2.** Așezarea dreptului de proprietate la temelia societății românești.
- 3.** Actul de guvernare va urmări atingerea unui nivel decent al calității vieții.
- 4.** Accelerarea reformei instituționale, începând cu Guvernul României, pentru crearea unui stat modern.
- 5.** Restructurarea și modernizarea industriei românești, în sensul redimensionării și privatizării acesteia, în vederea asigurării unei creșteri economice durabile.
- 6.** Reorientarea și dezvoltarea agriculturii în direcția cerințelor economiei de piață prin sprijinirea sistemelor de producție și valorificare.
- 7.** Reforma sistemului finanțelor publice, potrivit principiului finanțării obiectivelor orientate spre rezultate.
- 8.** Distribuirea echitabilă a costurilor tranziției în spiritul solidarității sociale.
- 9.** Asigurarea condițiilor reale pentru recâștigarea încrederii tinerilor în viitorul lor în cadrul societății românești.
- 10.** Așezarea României cu demnitate în lumea democratică și dezvoltată a Europei.

CAPITOLUL I Politica macroeconomică

1. Politici monetar-valutare

În perioada 1998-2000 redresarea cererii interne trebuie să se realizeze concomitent cu consolidarea stabilității macroeconomice. Guvernul trebuie să întărească controlul inflației și al deficitului bugetar prin aplicarea unor politici fiscale și monetare prudente. Caracterul ezitant al aplicării politicilor de reformă până în prezent impune prelungirea perioadei de austeritate.

Sunt necesare:

- reducerea inflației, înfăptuirea stabilității interne și externe a monedei naționale, respectiv introducerea unor măsuri de politică economică menite să asigure previzibilitatea evoluției cursului monedei;
- recâștigarea încrederii în moneda națională, reducerea vitezei de rotație a masei monetare și creșterea, în consecință, a gradului de monetizare a economiei naționale;
- limitarea deficitului bugetar în vederea diminuării ponderii statului în utilizarea resurselor financiare ale economiei;
- menținerea ratelor dobânzii la niveluri pozitive, în termeni reali, pentru a asigura creșterea și utilizarea eficientă a resurselor de capital financiar;
- asigurarea unui nivel competitiv și realist al cursului de schimb valutar;
- asigurarea deplinei convertibilități a contului curent și pregătirea condițiilor de trecere graduală la convertibilitatea contului de capital;
- administrarea cu prudență sporită și într-o manieră mai transparentă și mai responsabilă a datoriei publice interne și externe;
- practicarea unor dobânzi pentru depozitele bancare ale băncilor comerciale la Banca Națională a României sub nivelul dobânzii de pe piața interbancară;
- diversificarea emiterii de obligațiuni de stat pe termen mediu, ca instrument al Băncii Naționale a României de reglare a masei monetare și pentru finanțarea deficitului bugetar.

2. Politica fiscală și bugetară

2.1. Reforma fiscală

Politica fiscală în anul 1998 rămâne prudentă. O schimbare majoră în politica fiscală se va face prin acordarea unor stimulente investitorilor, în raport cu consumul. Se va analiza posibilitatea anulării impozitului pe profitul reinvestit. Legislația a fost deja amendată pentru a permite:

- amortizarea accelerată, deductibilă din profitul impozabil;
- deductibilitatea totală a cheltuielilor realizate pentru publicitate și reclamă;
- colectarea trimestrială a impozitului pe profit;
- reducerea treptelor de impozitare, precum și reducerea ratei marginale a impozitului pe salarii de la 60% la 45%.

Ca urmare, se va demara de urgență reorganizarea întregului sistem fiscal pentru a răspunde obiectivelor de stimulare a dezvoltării economice, de promovare a investiției în raport cu consumul, precum și de îmbunătățire generală a climatului de afaceri. Se vor analiza implicațiile unei eventuale modificări a anului fiscal, astfel încât acesta să înceapă la data de 1 aprilie și să se încheie la data de 31 martie.

Este necesară continuarea eforturilor în următoarele direcții:

- creșterea transparenței sistemului fiscal;
- introducerea impozitului pe venitul global în paralel cu introducerea de stimulente pentru sumele folosite de persoanele fizice la construirea de locuințe și în titluri de valori mobiliare;
- eliminarea discriminărilor și a exceptărilor la plata impozitelor indirecte și a taxelor;
- asigurarea unei baze stabile de impozitare;
- reducerea taxelor vamale și uniformizarea Tarifului vamal de import al României în conformitate cu acordurile internaționale ale României;
- perfecționarea sistemului de administrare a colectării de taxe și impozite și reducerea costurilor acestuia (inclusiv prin pregătirea adoptării și aplicării acquisului comunitar, în privința administrării T.V.A. și a accizelor);
- reducerea și prevenirea evaziunii fiscale;
- reforma sistemului contabilității prin armonizarea lui cu cel european.

2.2. Politica bugetară

În politica bugetară accentul trebuie să cadă, în principal, pe creșterea eficienței cu care se alocă și se utilizează banii publici. Acest lucru nu va fi posibil fără o reformă în profunzime a mecanismului bugetar și a finanțelor publice, în general.

Volumul și structura cheltuielilor bugetare trebuie să reflecte cerințele dezvoltării pe termen lung ale constituirii unei economii performante susținute de consolidarea democrației și de creșterea coeziunii sociale, prin:

- investiții în capitalul uman (învățământ, cercetare-dezvoltare, cultură și artă, ocrotirea sănătății, protecția socială);
- producția de bunuri publice (apărare națională, ordine publică etc.);
- dezvoltarea infrastructurii;
- sprijinirea agriculturii și a exportului;
- protecția mediului;
- asigurarea echilibrului structural pe termen mediu al bugetului.

Pentru prima dată, cheltuielile cu reforma, cum ar fi închiderea minelor, reabilitarea băncilor etc., sunt prevăzute explicit în buget.

În procesul de descentralizare, Legea finanțelor publice locale, Legea privind dreptul de proprietate publică și regimul juridic al acesteia și Legea concesiunii vor juca un rol major. Acestea pot permite autorităților locale să perceapă impozitele, prin trezorerii locale, impozite care au fost până acum percepute de autoritățile centrale și apoi transferate autorităților locale. Noul sistem va permite creșterea autonomiei financiare a autorităților locale.

În domeniul gestiunii banului public avem în vedere:

- a) îmbunătățirea modului de elaborare a bugetului potrivit priorităților stabilite și rezultatelor așteptate (bugetul pentru rezultate); planificare multianuală;
- b) îmbunătățirea execuției bugetare prin gestiune de programe, contractare externă și urmărirea realizării de către ordonatorii de credite a obiectivelor asumate;
- c) întărirea controlului financiar intern al Guvernului;
- d) reforma Curții de Conturi.

3. Politici comerciale

Guvernul va urmări consecvent realizarea obiectivelor asumate și îndeplinirea condițiilor pentru dezvoltarea economică durabilă și pentru începerea negocierilor privind integrarea României în Uniunea Europeană. Față de aceste obiective, se impune necesitatea reformulării unor priorități și urgențe, în special din perspectiva întăririi capacității Guvernului de a defini, adopta și pune în aplicare un set coerent de politici, concentrând resursele existente, tot mai limitate, în direcții prioritare bine precizate.

Din această perspectivă, obținerea sprijinului Uniunii Europene în cadrul Parteneriatului pentru aderare reprezintă o prioritate absolută pentru România.

Totodată Guvernul își definește un set minimal de priorități, a căror realizare este în deplină concordanță cu criteriile și obiectivele Programului Național de Aderare a României la Uniunea Europeană.

În concepția Guvernului, accelerarea reformelor trebuie să vizeze, în primul rând, încheierea, în mare, a procesului de creare și consolidare a piețelor - piața reprezentând cel mai eficient mecanism de alocare a resurselor. Numai pe această bază va fi posibilă atât creșterea capitalului național (format din capitalul natural, capitalul construit și capitalul uman) - care este premisa sporirii bunăstării sociale -, cât și creșterea eficienței utilizării acestuia.

Pentru realizarea unei creșteri economice durabile, bazată pe export, precum și pentru a asigura pregătirea economiei pentru a face față competiției existente pe piața Uniunii Europene (unul dintre criteriile de la Copenhaga), se vor adopta programe și vor fi promovate măsuri menite să reducă intensitatea consumurilor de factori de producție, în condițiile creșterii calității produselor. O atenție deosebită se va acorda sprijinirii inovării și transferului de tehnologie, precum și pregătirii condițiilor pentru îndeplinirea cerințelor legate de libera circulație a bunurilor prin crearea Sistemului Național al Infrastructurilor Calității.

Promovarea creșterii mai rapide a exporturilor trebuie să se facă respectând acordurile internaționale ale României (în special Acordul european), prin programe și măsuri de întărire a competitivității producției naționale și prin valorificarea oportunităților pe care le

oferă deschiderea pieței interne a Uniunii Europene, urmărindu-se creșterea ponderii schimburilor comerciale cu această zonă în totalul comerțului extern al României.

Totodată, avem în vedere:

- asigurarea accesului exportatorilor la servicii legate de promovarea, finanțarea și derularea exporturilor (inclusiv scheme de finanțare preferențială a exportatorilor, bazate în exclusivitate pe performanțele acestora și pe aplicarea principiului neutralității stimulentei economice între industrii);
- garantarea accesului la importuri (vor fi consolidate aranjamente instituționale referitoare la funcționarea pieței valutare, dezvoltarea zonelor libere etc.).

În ceea ce privește regimul importului, avem în vedere:

- sporirea predictibilității regimului de import prin informarea sistematică a importatorilor în legătură cu natura și calendarul măsurilor programate;
- creșterea neutralității tarifului vamal.

Finanțarea dezvoltării economice necesită încurajarea în egală măsură a investițiilor autohtone și străine, în special prin crearea unui mediu de afaceri sănătos și creșterea previzibilității evoluțiilor în ceea ce privește cadrul politic, economic și legislativ, precum și prin diminuarea semnificativă a barierelor birocratice.

CAPITOLUL II

Politici de restructurare a economiei

1. Politici de consolidare a mecanismelor concurențiale

Se va acorda atenție deosebită creării sistemului integrat de piețe și, în acest context, mai ales accelerării acelor transformări care permit îndeplinirea de către România a condițiilor necesare semnării Acordului european de evaluare a conformității.

Va fi încurajată activitatea Consiliului Concurenței, atribuindu-se resursele necesare pentru a întări rapid capacitatea acestuia de a pune în aplicare legislația protecției concurenței. Se vor lua măsuri pentru reglementarea controlului și urmării ajutoarelor de stat.

În domeniile monopolurilor naturale se vor înființa autorități de reglementare autonome, urmărind adoptarea, și în această privință, a acquisului comunitar. Vor fi revizuite prețurile pentru energie electrică, gaze naturale, energie termică, prin:

- reducerea progresivă a subvențiilor încrucișate;
- revizuirea sistemului actual de prețuri;
- utilizarea rețelelor publice de transport al produselor energetice, în condiții egale pentru toți producătorii.

Guvernul va elabora o strategie națională a calității prin care sunt stimulate transferul tehnologic și inovarea - ca bază a creșterii capacității concurențiale pe piețe globale - în condițiile corelării politicilor guvernamentale în domeniul protecției consumatorului cu cele din domeniul infrastructurii calității și armonizării acestora cu politicile practicate pe Piața unică europeană.

Următoarele aspecte sunt prioritare:

A. Piețele financiare suferă, în principal, de slăbiciunile sistemului bancar și, ca urmare, a absenței unor structuri și mecanisme de diminuare și dispersie a riscului, care ar avea rolul de a crește coerența sistemului, conferindu-i, în același timp, mobilitate, dinamism și diversitate a serviciilor. Din această perspectivă, se vor iniția măsuri în următoarele direcții:

- întărirea capacității instituționale a B.N.R. de exercitare a atribuțiilor sale;
  - dinamizarea procesului de adoptare și aplicare a directivelor comunitare vizând serviciile financiare și libera circulație a capitalurilor;
  - accelerarea reformei sistemului asigurărilor (inclusiv prin aprofundarea liberalizării pieței și crearea unei instituții autonome de reglementare și supraveghere);
  - privatizarea băncilor cu capital de stat;
  - consolidarea sistemelor de garantare a creditelor;
  - diversificarea și perfecționarea sistemelor de decontare;
  - crearea unui registru de gaj;
- reglementarea cooperăției de credit și sprijinirea dezvoltării unui sistem de servicii financiare pentru agricultură și dezvoltare rurală, cu o componentă specială pentru tineri și intelectualitatea satelor;

- stimularea creditului ipotecar;
- stimularea fondurilor mutuale;
- revizuirea și dezvoltarea legislației privind piețele de valori mobiliare, vizând:
- extinderea și întărirea capacității C.N.V.M. de a impune reglementările în domeniu;
- introducerea reglementării pieței extrabursiere (OTC - RASDAQ);
- diversificarea titlurilor negociabile și a instrumentelor derivate;
- întărirea protecției acționarilor minoritari;
- prezentarea de propuneri legislative și de proceduri concrete privind privatizarea burselor de valori și de mărfuri;
- reglementarea investițiilor de portofoliu.

B. Piețele de mărfuri și servicii acuză un grad înalt de destructurare și dispersie, care constituie o barieră majoră pentru dezvoltarea producției. În vederea ameliorării acestei situații se vor iniția măsuri și programe vizând:

- perfecționarea sistemului de standardizare, acreditare și certificare a conformității;
- stimularea dezvoltării comerțului cu ridicata (în special în domeniile agriculturii, industriei alimentare și ușoare și al exportului);
- dezvoltarea burselor de mărfuri;
- instituirea profesiei de agent comercial;
- stimularea formelor asociative de comerț;
- răspândirea cunoștințelor de marketing.

C. Piața forței de muncă este, de asemenea, tributară dispersiei, lipsei de flexibilitate și mobilitate. Se vor elabora și iniția măsuri vizând:

- revizuirea Codului muncii;
- pregătirea condițiilor necesare, conform cerințelor pentru libera circulație a persoanelor pe piața unică;
- armonizarea legislației și crearea instituțiilor de implementare în vederea recunoașterii mutuale a profesiilor;
- accelerarea elaborării standardelor ocupaționale și de evaluare;
- mai buna conectare la nevoi a programelor de reconversie profesională;
- creșterea mobilității teritoriale a forței de muncă.

2. Reforma întreprinderii; privatizarea și restructurarea

Se va accelera procesul privatizării sub aspect cantitativ (utilizând drept criteriu de performanță indicatorul ponderii în capitalul social) și se va îmbunătăți calitatea procesului de privatizare (prin creșterea transparenței, promovarea cu predilecție de metode de privatizare care asigură o concurență sporită între potențialii investitori și prin dezvoltarea pieței de capital).

Vor fi luate de urgență măsurile necesare pentru asigurarea conducerii unitare și pentru accelerarea procesului de privatizare/restructurare prin completarea cadrului legislativ existent.

În termenul cel mai scurt se va realiza descentralizarea activității Fondului Proprietății de Stat, transferându-se la nivel regional responsabilitatea privatizării societăților comerciale mici și mijlocii. Totodată, se va perfecționa organizarea internă a F.P.S., potrivit exigențelor ce decurg din:

- diversificarea metodelor de privatizare;
- complexitatea sporită a privatizării instituțiilor financiare (bănci, societăți de asigurări);
- problematica complexă a privatizării societăților rezultate din restructurarea regiilor autonome și a altor mari întreprinderi;
- întărirea disciplinei financiare a societăților comerciale.

Va fi finalizat cadrul legislativ specific privatizării societăților comerciale rezultate din organizarea regiilor autonome (Legea privind dreptul de proprietate publică și regimul juridic al acesteia, Legea concesiunilor, Legea energiei etc.), făcând posibile separarea domeniilor public și privat în cadrul patrimoniului structurilor economice ale statului, determinarea capitalului social al societăților comerciale care operează cu bunuri publice, reglementarea relațiilor dintre acestea și autoritățile centrale și locale, stabilirea responsabilităților societăților comerciale respective.

Se va urmări sistematic atât la nivelul F.P.S., cât și al Guvernului realizarea programului de privatizare, acordând prioritate următoarelor domenii:

- privatizarea băncilor cu capital de stat și a instituțiilor de asigurări;
- pregătirea și derularea procesului de privatizare a societăților comerciale ce rezultă din restructurarea regiilor autonome;
- privatizarea societăților comerciale cu mari probleme financiare.

Se va promova, în continuare, participarea în procesul de privatizare a capitalului străin prin investiții directe, în scopul asigurării transferului de tehnologie, creșterii performanței manageriale și îmbunătățirii accesului produselor românești pe piețele internaționale.

Totodată, se va stimula participarea capitalului autohton în procesul de privatizare, în special prin facilitarea accesului întreprinderilor mici și mijlocii private la spații și utilaje de producție aparținând societăților comerciale cu capital de stat, dar utilizate în prea mică măsură de către acestea.

În vederea accelerării restructurării întreprinderilor se va diminua considerabil toleranța față de indisciplina financiară a întreprinderilor și se vor aplica mai timpuriu și mai ferm reglementările privind incapacitatea de plată. Autorităților fiscale, furnizorilor de utilități publice și F.P.S. le revine rolul de a împiedica acumularea de pierderi și arierate prin întreruperea funcționării întreprinderilor ale căror cheltuieli de exploatare depășesc veniturile.

Se va adopta un sistem riguros și ferm de atenuare a poverii financiare a datoriilor vechi față de stat, prin reeșalonarea scadențelor numai pentru întreprinderile care dovedesc că nu au înregistrat noi pierderi din exploatare după 31 decembrie 1996, sau în contextul realizării privatizării.

Totodată, se va întări responsabilitatea personală (în limitele contractuale) a reprezentanților F.P.S. și a managerilor întreprinderilor cu capital de stat. În mod corespunzător, se vor adopta măsuri pentru creșterea autonomiei manageriale și îmbunătățirea protecției managerilor în raport cu presiunile politice și sindicale, precum și în raport cu deciziile arbitrare ale unor funcționari publici.

Se va acorda și în continuare prioritate privatizării în raport cu restructurarea; finanțarea restructurării se va baza într-o măsură decisivă pe fluxul de numerar rezultat din exploatare.

Vor fi privatizate cât mai rapid întreprinderile cu pierderi, recuperându-se datoriile față de terți ale acestora prin scheme bazate pe implicarea cumpărătorilor și creditorilor; se va diminua blocajul financiar din economie prin măsuri viabile și complementare.

Se consideră priorități absolute ale restructurării acele sectoare și activități în care se identifică majoritatea pierderilor și arieratelor în economia națională.

Se va finaliza transformarea regiilor autonome de interes național și a regiilor autonome locale în societăți comerciale cu structuri privatizabile, asigurându-se, în măsura maxim posibilă, un regim concurențial, inclusiv înființarea de autorități autonome de reglementare și supraveghere a piețelor. Totodată, activitățile conexe și auxiliare vor fi externalizate, în vederea promovării concurenței în sfera serviciilor pentru industrie și a creșterii atractivității societăților divizate în procesul de privatizare.

În vederea recuperării creditelor neperformante se vor adopta măsurile legislative și instituționale care să permită activitatea unor agenții specializate în recuperarea acestora prin răscumpărarea datoriilor la prețul pieței.

Politica Guvernului în domeniul reformei întreprinderilor, privatizării și restructurării va fi pusă în aplicare în contextul politicilor sectoriale și al celor de dezvoltare regională și locală, asigurându-se parteneriatul în adoptarea și implementarea măsurilor cu autoritățile locale, cu sindicatele și cu reprezentanții comunităților de afaceri. Pentru elaborarea și corelarea politicilor sectoriale, se va demara un proces de identificare a structurilor dezirabile ale industriei în paralel cu reevaluarea infrastructurii capitalului natural și a capacității de sprijinire a acestuia.

3. Politica de dezvoltare regională și locală; întreprinderile mici și mijlocii

3.1. Politici de dezvoltare regională și locală

Politica de dezvoltare regională reprezintă una dintre componentele esențiale ale strategiei generale de reformă în România.

Politica de dezvoltare regională este concepută ca parte integrantă a procesului actual de descentralizare administrativă și economică, urmărind în principal să stimuleze inițiativa locală și regională, să promoveze dezvoltarea regională și să recupereze în ritm accelerat întârzierile în dezvoltarea zonelor defavorizate, printr-un parteneriat activ între administrația centrală și reprezentanții autorităților administrației publice locale și județene, agenții economici cu capital de stat și privat, sindicate, asociații neguvernamentale, agenții locale etc.

Guvernul, deși consideră că statul nu trebuie să intervină direct în sprijinirea industriilor cu potențial de viabilitate, acceptă implicarea pe termen scurt în cazul întreprinderilor a căror restructurare are efecte semnificative pe plan social, intervenția statului fiind interpretată ca măsură de protecție socială.

Din această perspectivă, a impactului social al restructurării unor întreprinderi, Guvernul consideră necesar să se implice prin aplicarea unor programe naționale de restructurare, care trebuie corelate cu programele de dezvoltare regională și locală.

În condițiile caracterului limitat al resurselor bugetare, se va urmări creșterea eficienței alocării și utilizării acestora, prin finanțarea în sistem descentralizat și pe baze competitive

a programelor de restructurare, urmărindu-se cofinanțarea împreună cu autoritățile locale și cu sectorul neguvernamental și urmărirea strictă a realizărilor intermediare și finale.

Guvernul promovează o reformă cuprinzătoare a sistemului finanțelor locale, care să permită dezvoltarea locală și care să stabilească - simultan și corelat - atât cadrul general al regimului impozitelor locale, cât și pe cel al procedurilor pentru sistemul de transferuri bugetare, în condițiile descentralizării.

Pe aceste baze, vor fi create programe și fonduri pentru cofinanțarea de programe naționale de restructurare și de proiecte de dezvoltare regională și locală, în condițiile în care se vor aplica principiile descentralizării și subsidiarității, caz în care autoritățile publice locale vor fi un partener privilegiat de dialog.

Dezvoltarea regională urmărește realizarea a trei obiective principale:

A. Reducerea dezechilibrelor dintre nivelurile de dezvoltare a județelor sau regiunilor, dar și dintre nivelurile de dezvoltare a unor zone aparținând aceluiași județ sau grup de județe. Se vor aplica programe de redresare economică, în special în cazul unor zone preponderent monoindustriale sau în care, ca urmare a restructurării, se înregistrează o rată înaltă a șomajului.

B. Integrarea activităților sectoriale în cadrul regiunilor, în vederea ridicării nivelului de dezvoltare economico-socială a acestora, în contextul adâncirii procesului de descentralizare economică și administrativă și al cooperării dintre Guvern și autoritățile locale, în cadrul noului sistem care are la bază principiul parteneriatului.

Elaborarea unei strategii și a unor programe speciale în domeniul cooperării regionale, cu accent pe reabilitarea și dezvoltarea infrastructurii tehnice și edilitare a localităților și pe accelerarea procesului cooperării între regiuni.

C. Întărirea capacității României de a-și asuma responsabilitățile unui viitor stat membru al Uniunii Europene. Aceasta va permite accesul la Fondurile Structurale și la Fondul de Coeziune.

Va fi stimulată adoptarea de variante de dezvoltare locală și regională care să reflecte nevoile reale ale comunităților locale, urmărindu-se, în principal:

- crearea de noi locuri de muncă;
- programe de măsuri active pentru combaterea șomajului;
- noi întreprinderi private cu potențial în perspectivă, mai ales de export;
- programe de recalificare și reorientare a forței de muncă;
- infrastructuri adecvate creării și dezvoltării de întreprinderi mici;
- dezvoltarea satului prin crearea de infrastructuri și activități neagricole;
- dezvoltarea parteneriatului internațional;
- stimularea spiritului întreprinzător;

- vânzarea de active, în special către salariații marilor întreprinderi ce se restructurează;
- crearea de rețele instituționale de consultanță și servicii pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Implicarea Guvernului în restructurarea industriilor va avea la bază extinderea dialogului social. Participarea sindicatelor și a reprezentanților sectorului privat va deține un rol esențial și va fi încurajat parteneriatul dintre sectorul public și cel privat în finanțarea și realizarea proiectelor de restructurare și de dezvoltare locală.

3.2. Politici de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii

Guvernul va duce o politică activă de dezvoltare a sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, aceasta fiind necesară pentru:

- crearea de locuri de muncă pentru ocuparea forței de muncă disponibilizate prin restructurarea întreprinderilor din sectorul de stat;
- dezvoltarea regională și locală;
- relansarea creșterii economice prin sporirea participării sectorului întreprinderilor mici și mijlocii la realizarea P.I.B.;
- crearea clasei mijlocii;
- formarea culturii antreprenoriale.

În vederea stimulării dezvoltării sectorului întreprinderilor mici și mijlocii se vor realiza următoarele:

- creșterea capacității administrației publice de a elabora și implementa politici în domeniu;
- armonizarea legislației actuale în domeniu și asigurarea coerenței acesteia;
- promovarea legislației privind colateralele și a registrelor privind proprietățile gajate;
- reforma sistemului de evidență financiar-contabil;
- crearea unui cadru propice pentru pornirea afacerilor;
- preluarea asupra administrației publice locale a unei părți din costul obligațiilor de ordin birocratic ale întreprinderilor, prin serviciile asigurate de incubatoare, parcuri industriale;
- programe cofinanțate menite să dezvolte spiritul întreprinzător și adresate diferitelor categorii sociale bine definite;
- rețele de centre de consultanță, instruire, de transfer tehnologic, de transfer de cunoștințe și diseminare de informații despre oportunități de afaceri;
- sprijin pentru apariția de noi instituții financiare (în special fonduri de garantare și de investiții);

- programe pentru finanțarea proiectelor de dezvoltare a întreprinderilor mici care introduc noi tehnologii;
- programe privind introducerea sistemelor de asigurare a calității în întreprinderile mici și mijlocii în conformitate cu exigențele aderării la Uniunea Europeană și dezvoltarea unei culturi a calității.

4. Politici agricole și de dezvoltare rurală

Agricultura va reprezenta unul din cele mai dinamice sectoare ale economiei românești, precum și un factor de stimulare a creșterii economice agregate, fiind considerată prioritate națională strategică.

Strategia de guvernare în domeniul agricol trebuie să vizeze consolidarea proprietății private și asigurarea funcționării piețelor agricole.

În vederea asigurării condițiilor relansării, Guvernul are în vedere următoarele obiective:

- aplicarea, cu prioritate, de măsuri pentru reforma administrației publice în domeniu;
- dezvoltarea pieței funciare și crearea cadrului instituțional necesar în vederea modernizării agriculturii prin dimensionarea optimă a exploatațiilor; continuarea procesului de retrocedare a proprietăților funciare (terenuri arabile, pășuni și terenuri împădurite) prin extinderea cadrului legislativ, conform protocolului consacrat Legii nr. 169/1997, semnat de către toți partenerii de coaliție, concomitent cu adoptarea măsurilor necesare pentru consolidarea gospodăriei țărănești;
- elaborarea cadrului instituțional pentru administrarea fondului funciar al statului și trecerea la privatizarea de societăți comerciale cu capital de stat din agricultură; fondul funciar al statului va cuprinde terenurile rămase după retrocedare și privatizare;
- crearea unui sistem eficient de finanțare a agriculturii, inclusiv a unui sistem de asigurări contra factorilor de risc; sprijinirea prin mijloace diversificate a producătorilor agricoli;
- facilitarea formării de asociații ale producătorilor agricoli în domeniile aprovizionării și desfacerii și sprijinirea reprezentării acestora la nivel național și internațional;
- promovarea cercetării științifice axate pe dezvoltarea de tehnologii adecvate exploatațiilor de tip fermă individuală; măsuri pentru generalizarea de soiuri și rase selecționate și atestate bioproductiv;
- instituirea unui sistem eficient de îndrumare, consultanță și informare;
- restructurarea cadrului instituțional de cercetare-dezvoltare și inovare din domeniul agriculturii și alimentației;
- protecția și dezvoltarea patrimoniului genetic național din producția agricolă, vegetală și animală;

- se vor identifica posibilitățile de sprijinire a tinerilor și a intelectualității satelor prin dobândirea de teren agricol și prin susținerea dezvoltării de activități industriale și de servicii;
- aplicarea de programe vizând reducerea decalajelor de civilizație și confort între sat și oraș în scopul fixării în mediul rural a populației educate și dezvoltării de activități neagricole.

5. Politici în domeniul utilizării capitalului natural

Politicele în domeniul utilizării capitalului natural vor urmări obiective în sensul reevaluării infrastructurii capitalului natural; în acest fel vom sprijini procesul de decizie privind identificarea resurselor regenerabile disponibile și evitarea supraexploatării acestora.

Pentru a atinge aceste obiective, principalele măsuri sunt:

- internalizarea graduală (în costurile de producție) a cheltuielilor aferente diminuării și compensării efectelor distructive asupra mediului înconjurător;
- utilizarea instrumentelor economice (taxe, impozite, tarife de utilizare) pentru construirea stimulentei de utilizare a capitalului natural;
- alocarea de resurse financiare pentru consolidarea politicilor de mediu și întărirea capacității administrative în vederea recuperării întârzierii înregistrate în armonizarea legislației cu reglementările de mediu ale Uniunii Europene;
- adoptarea de standarde de mediu înconjurător compatibile cu cele ale Uniunii Europene, în special în domeniul apei, aerului și administrării deșeurilor;
- dezvoltarea resurselor umane și a implicării organizațiilor neguvernamentale;
- facilitarea introducerii tehnologiilor care ocrotesc mediul înconjurător.

6. Politici pentru dezvoltarea infrastructurilor

Creșterea ofertei de infrastructuri

În perspectiva anului 2000, prioritățile în dezvoltarea infrastructurilor vizează, în principal:

- dezvoltarea și modernizarea sectorului de comunicații în vederea accesului larg la sisteme globale de comunicații și informare. Privatizarea Romtelecom, crearea unui cadru concurențial stimulat, dezvoltarea rețelei naționale de radiorelee, modernizarea și diversificarea serviciilor poștale;
- sprijinirea dezvoltării rurale prin: elaborarea, inițierea și aplicarea de programe pentru alimentarea cu apă, electricitate, rețele de linii telefonice, infrastructuri de transport (inclusiv pietruirea drumurilor comunale și crearea de locuri de muncă în sectoare neagricole);
- dezvoltarea infrastructurii de transport rutier și feroviar, în special în relație cu culoarele europene de transport, modernizarea și creșterea eficienței transporturilor

de călători și de mărfuri (reabilitarea drumurilor, construcția de autostrăzi și șosele de nivel european, modernizarea căilor ferate și a mijloacelor de transport feroviar);

- dezvoltarea și modernizarea sistemelor de transport energetic și purtători în vederea echilibrării diversificării ofertei;
- concesionarea pe scară mai largă a construcției și exploatării de capacități în infrastructură, implicarea sectorului privat în finanțare și parteneriat internațional;
- elaborarea în continuare a Planului de Amenajarea Teritoriului Național defalcat pe secțiunile specifice și regiunile de dezvoltare în concordanță cu opțiunile majore în domeniul strategiei socioeconomice și cu cerințele de integrare europeană;
- reabilitarea și dezvoltarea infrastructurii tehnice și edilitare a localităților, condiție de asigurare a unei vieți normale și de desfășurare în bune condițiuni a activității socioeconomice, prin aplicarea unor programe cofinanțate;
- promovarea cadrului legislativ și instituțional, instituție care să asigure accesul cetățenilor la o locuință corespunzătoare;
- program de acțiuni pentru reducerea riscului seismic al clădirilor, expertizate tehnic și încadrate în clasa I de risc seismic, inclusiv asigurarea de resurse financiare pentru susținerea programului.

7. Politica în domeniul turismului

Pentru dezvoltarea turismului din România, Guvernul va urmări realizarea următoarelor obiective principale:

- creșterea volumului activităților turistice prin stimularea diversificării ofertei de calitate, respectiv a manifestării cererii interne și internaționale pentru produsele turistice;
- tratarea turismului ca activitate de export indirect și realizarea unei balanțe active.

Realizarea obiectivelor propuse va fi posibilă prin:

- evaluarea reală a resurselor și a potențialului turistic;
- regândirea cadrului juridic existent, pentru simplificarea și armonizarea lui cu normele Organizației Mondiale a Turismului și ale Uniunii Europene;
- privatizarea rapidă a societăților de turism, cu precădere către investitori strategici recunoscuți pe plan internațional. În cazul obiectivelor turistice fostă proprietate privată, privatizarea acestora se va face după clarificarea situației lor juridice;
- corelarea programelor naționale, regionale și locale de dezvoltare, din diferite domenii;
- continuarea parteneriatului între sectoarele public și privat, precum și cu organizațiile neguvernamentale la nivel național, regional și local;

- sprijinirea turismului balnear, rural, cultural, montan și pentru tineret;

- politici promoționale active pe plan intern și internațional;
- programe pentru educarea, formarea și perfecționarea profesională a personalului din turism.

CAPITOLUL III Politica socială

1. Relațiile de muncă

Obiective

- Îmbunătățirea cadrului legal și instituțional pentru reglementarea conflictelor de muncă.
- Crearea cadrului legal și instituțional pentru eliminarea muncii la negru.
- Modificarea legislației privind activitatea sindicatelor și perfecționarea dialogului social.

2. Piața forței de muncă

2.1. Mobilitatea mâinii de lucru

A. Stimularea fluidizării pieței de locuințe și a serviciilor de cazare/locuire.

B. Liberalizarea condițiilor de angajare și de concediere stipulate în legislația muncii, modificarea Codului muncii.

C. Reglementarea aspectelor legate de locul de muncă și pachetele de beneficii:

- instituirea unui sistem de evaluare a prestațiilor sociale care acompaniază accesul la locul de muncă și încorporarea acestor valori în pachetul de beneficii ce remunerează munca;
- diversificarea pachetului de beneficii, recunoscute ca elemente de costuri cu munca vie, cum ar fi: contribuții suplimentare la fondurile de pensii private, hrana oferită la locul de muncă, compensații materiale legate de prestarea muncii etc.;
- includerea cheltuielilor de formare și perfecționare profesională și a cheltuielilor de mobilitate de personal în costurile de personal; protejarea dreptului angajaților la dezvoltarea carierei, cu finanțarea angajatorului.

2.2. Politici salariale

- A.** Liberalizarea completă a salariilor în sfera concurențială.
- B.** Controlul riguros al costurilor aferente utilizării resurselor umane în sectorul public; introducerea unui sistem de criterii de performanță specifice sectoarelor de activitate finanțate din bugete publice.
- C.** Unificarea cadrului legislativ privind salarizarea în sfera publică; introducerea unui mecanism de stabilire a salariilor de bază care să permită:
- remunerarea diferențiată a angajaților în funcție de performanța muncii prestate;
  - responsabilizarea conducerii instituțiilor publice.
- D.** Utilizarea salariului minim de bază garantat ca instrument de protecție a angajaților; finalizarea elaborării metodologiei de calcul al nivelului salariului de bază minim garantat, fundamentat pe indicatori socioeconomici, care să reprezinte costul menținerii capacității de muncă.
- E.** Introducerea obiectivelor de politică salarială în programele macroeconomice multianuale; utilizarea indicatorilor calculați privind salariul real.

2.3. Politici de ocupare

- accelerarea adoptării standardelor ocupaționale și de evaluare;
- armonizarea Codului ocupațiilor din România cu cele europene;
- pregătirea condițiilor pentru ratificarea Cartei Sociale Europene (revizuite).

2.4. Atenuarea dezechilibrelor pieței forței de muncă

- instituționalizarea dialogului și negocierilor între Patronate și Sindicate; operaționalizarea Consiliului Economic și Social;
- instituirea unui sistem de monitorizare a cererii de forță de muncă caracterizate prin toate condițiile de angajare (inclusiv salariile și pachetele de beneficii), a ofertei de forță de muncă (inclusiv pretențiile salariale și condiții de angajare); dezvoltarea sistemului de diseminare a informațiilor; realizarea obiectivelor planificate ale proiectului "Forța de muncă și protecția socială";
- reglementarea regimului circulației forței de muncă; asigurarea nivelului de protecție a forței de muncă autohtone în condițiile asigurării liberei circulații a forței de muncă; finalizarea acordurilor bilaterale de reglementare a circulației forței de muncă;
- crearea autorității pentru inspecția muncii, instituție menită să supravegheze respectarea legalității în relațiile de muncă; adoptarea legislației aferente și demararea restructurării instituționale;

- crearea Agenției Naționale de Ocupare și Formare Profesională; adoptarea legii aferente și operaționalizarea sistemului;
- transferul atribuțiilor de reglare a pieței forței de muncă, împreună cu resursele financiare aferente, de la autoritățile centrale către autoritățile administrației publice locale;
- stimularea apariției și dezvoltării operatorilor privați de intermediere, formare/calificare, pe piața forței de muncă.

2.5. Șomaj

În domeniul ajutorului de șomaj:

- acordarea ajutorului de șomaj în condițiile testării veniturilor și eventuala extindere a perioadei pentru acordarea acestuia;
- creșterea eficienței programelor de sprijin finanțate din fondul de șomaj;
- revizuirea legislației privitoare la acordarea indemnizației pentru pierderea locului de muncă, în sensul eliminării aplicării paralele a diferitelor prestații.

2.6. Asigurările sociale

Se va demara asigurarea cadrului juridic și instituțional al reformei sistemului de pensii constând, în principal, din:

- reproiectarea sistemului actual și îmbunătățirea administrării acestuia prin înființarea Casei Autonome de Pensii;
- reglementarea și crearea fondurilor capitalizate de pensii, în sistem obligatoriu și facultativ;
- crearea condițiilor pentru gestionarea fondurilor de pensii în regim concurențial;
- se vor adopta măsurile legislative și de reorganizare instituțională în vederea instituirii unui sistem de asigurare a riscului profesional și de accidente de muncă prin:
  - crearea Fondului de Asigurare de Risc și Accidente;
  - crearea autorității pentru inspecția muncii.

2.7. Asistență socială

Se vor introduce modele de servicii sociale care să asigure creșterea gradului de adresabilitate în vederea protejării mai eficiente a segmentelor de populație vulnerabilă și evitării excluziei sociale a acestora.

Se va asigura un cadru legal, instituțional și financiar, în vederea eficientizării prestării de servicii de asistență socială prin:

- adoptarea unor standarde ocupaționale de evaluare și acreditare specifice domeniului;
- participarea organizațiilor societății civile și de cult la punerea în aplicare a măsurilor de asistență socială;
- sprijinirea vârstnicilor singuri, fără posibilități materiale sau fără susținători legali, prin promovarea proiectului Legii privind asistența socială a persoanelor vârstnice;
- elaborarea în cursul anului 1998 a proiectului de Lege privind voluntariatul în activități de asistență socială;
- creșterea cuantumului alocației de stat pentru copii.

CAPITOLUL IV

Politici privind drepturile omului, culte și minorități

1. Drepturile omului

Principii

1. Aplicarea de politici active în domeniu, prin care să fie depășită starea declarativă.
2. Parteneriat cu cetățeanul și cu comunitățile în vederea aplicării politicilor active.

Obiective

Vor fi inițiate noi măsuri legislative în scopul întăririi protecției libertăților individuale și aducerii lor la standardele statelor membre ale Uniunii Europene.

Se va proceda la:

- adoptarea Legii privind sistemul de probațiune, care va permite condamnaților reintegrarea socială, după executarea unei părți din pedeapsă, sub supravegherea unor "consilieri de probațiune". Această instituție va urmări să mențină un echilibru între protecția comunității, a siguranței cetățeanului și nevoia de evitare de excludere socială a delincventului;
- modificarea Codului penal în sensul modernizării unora dintre prevederile sale și ajustarea conținutului lor la normele europene în materie penală. Se va modifica cuantumul pedepselor aplicabile în cazul unor infracțiuni și vor fi instituite pedepse alternative. Vor fi de asemenea redefinite unele infracțiuni ca insulta, calomnia, ofensa adusă autorității, relațiile sexuale între persoane de același sex;
- modificarea Legii cetățeniei, în sensul, printre altele, reducerii cazurilor de apatridie;
- ratificarea Convenției Europene asupra imprescriptibilității crimelor împotriva umanității și a crimelor de război;
- ratificarea Convenției asupra cetățeniei;

- semnarea altor convenții relevante și ratificarea celor semnate în 1997.

2. Parteneriatul social

Principii generale, obiective și măsuri legislative

- asigurarea libertății de asociere;
- asigurarea cadrului de participare a cetățeanului prin structurile societății civile la procesul de luare a deciziilor, inclusiv la elaborarea politicilor și strategiilor naționale și sectoriale;
- asigurarea accesului la informație în scopul constituirii unei resurse indispensabile progresului și stabilității și protecția datelor personale;
- asigurarea transparenței politicii bugetare;
- asigurarea dreptului de a accede la finanțarea publică (subvenții), prin competiție;
- adoptarea Legii asociațiilor și fundațiilor;
- participarea organizațiilor neguvernamentale la elaborarea și implementarea programelor finanțate de la bugetul public;
- eliminarea barierelor fiscale existente în vederea stimulării organizațiilor fără scop lucrativ.

3. Culte

- crearea cadrului legislativ necesar manifestării cultelor;
- elaborarea și promovarea Legii privind inventarierea bunurilor imobile și a celor mobile aferente lor care au aparținut bisericilor, în vederea reglementării situației lor juridice;
- constituirea unui cadru normativ adecvat, prin schimbarea și perfecționarea legislației referitoare la învățământul religios, clerul militar, asistența social-religioasă din armată, spitale, penitenciare, azile, orfelinate, precum și conservarea patrimoniului religios;
- îmbunătățirea sistemului de subvenționare a cheltuielilor salariale ale personalului de cult de la bugetul de stat;
- sprijinirea efectivă a reconstrucției și a restaurării patrimoniului religios;
- perfecționarea cadrului legislativ prin definitivarea alinierii la normele internaționale.

4. Minoritățile naționale

Principii specifice protecției minorităților naționale

- protecția minorităților naționale pentru a asigura continuitatea lor și pentru a împiedica orice acțiuni din partea autorităților publice de schimbare a structurilor etnice în zonele în care ele trăiesc;

- crearea cadrului juridic adecvat care să asigure persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase;
- încurajarea acțiunilor interculturale care să promoveze cooperarea interetnică.

Măsurile în plan instituțional și legislativ

- continuarea unor acțiuni specifice privind îndeplinirea criteriilor de aderare la Uniunea Europeană cuprinse în Programul Național, inclusiv prin perfecționarea cadrului legislativ;
- constituirea unui grup de lucru interministerial pentru problemele rromilor;
- promovarea unui act normativ care să reglementeze înființarea unui institut de cercetare pluridisciplinar specializat în problematica minorităților naționale cu finanțare publică;
- adoptarea Legii privind protecția minorităților naționale;
- ratificarea Cartei Europene a Limbilor Regionale sau Minoritare în conformitate cu cele cuprinse în principiile specifice protecției minorităților naționale, enunțate mai sus;
- preluarea în legislația internă a prevederilor Convenției-cadru pentru Protecția Minorităților Naționale prin adoptarea articolelor privind inscripțiile publice multilingve și folosirea limbii materne în relațiile cu autoritățile locale, precum și în cadrul acestora, cuprinse în forma inițiată de Guvern a Ordonanței de urgență nr. 22/1997, elaborarea normelor de aplicare;
- elaborarea strategiei naționale privind integrarea socială a rromilor;
- alocarea resurselor financiare de sprijinire a organizațiilor minorităților naționale, bazate și pe proiecte și programe.

CAPITOLUL V Politici privind capitalul uman

1. Învățământ

Pentru perioada 1998-2000, învățământul continuă reforma sistemică, de restructurare și modernizare a întregului sistem educațional, bazat pe valori cultural-umaniste, morale și științifice.

1.1. Obiectivele politicii educaționale

Strategia reformei educaționale:

- redimensionarea rolului social al educației prin redefinirea poziției instituției școlare în cadrul comunității;

- redefinirea calității și eficienței procesului educațional în concordanță cu o societate deschisă, dinamică și democratică, precum și cu cerințele integrării europene;
- optimizarea structurală a sistemului educațional, descentralizarea decizională și autonomia școlară, extinderea și diversificarea ofertei educaționale pentru a răspunde cerințelor pieței forței de muncă;
- elaborarea unor manuale școlare care să restabilească adevărul istoric pe baze științifice cu privire la trecutul poporului român și îndreptarea unor erori și false interpretări în domeniul științelor socioumane;
- privatizarea unui segment important din învățământul de stat la toate nivelurile;
- eliminarea restricțiilor din învățământul public în limba minorităților, precum și renunțarea la monopolul statului în organizarea și finanțarea ofertei de educație și sprijinirea învățământului alternativ, comunitar și confesional.

1.2. Direcții principale de restructurare și modernizare a învățământului

- consolidarea reformei curriculare: plan, programe, manuale, evaluare;
- asigurarea unei oferte de manuale și materiale didactice;
- formarea continuă a personalului didactic în cadrul unor programe flexibile;
- perfecționarea metodelor flexibile de scurtare a perioadei de școlarizare pentru copii superdotați;
- reorganizarea învățământului profesional și tehnic, în sensul adaptării acestuia la cerințele pieței forței de muncă - inclusiv în limba minorităților naționale - prin reducerea cifrei de școlarizare începând cu nivelul liceal pentru profesiile în declin;
- consolidarea autonomiei universitare și crearea stimulentei pentru introducerea unor specializări noi în conformitate cu exigențele economiei de piață;
- diversificarea surselor de finanțare a învățământului public, creșterea eficienței utilizării resurselor alocate și promovarea autonomiei decizionale;
- simplificarea reglementărilor privind recunoașterea studiilor, echivalarea diplomelor, titlurilor obținute în străinătate și impulsivarea finalizării unor acorduri bilaterale în acest scop.

1.3. Măsuri în domeniul învățământului în limba minorităților naționale

- susținerea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/1997 și a normelor de aplicare a acesteia, inclusiv a celor privitoare la crearea cadrului instituțional adecvat, înlăturând restricțiile în limba minorităților naționale, conform protocolului semnat de către partenerii de coaliție și a înțelegerilor dintre aceștia;
- lărgirea cadrului instituțional al învățământului superior de stat prin universități multiculturale și, în funcție de necesități, instituții de sine stătătoare în limbile minorităților naționale;

- elaborarea și aprobarea normelor privind susținerea materială de către autoritățile publice a structurilor învățământului laic înființat de către cultele recunoscute oficial (conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/1997).

2. Sănătate

Reforma sanitară trebuie să reflecte ideea că responsabilitatea păstrării sănătății revine medicului, colectivității înseși, sistemului de educație, precum și factorilor de decizie politică.

Păstrarea sănătății individului este nu doar o necesitate de bază socială ci și un drept fundamental al persoanei umane.

Considerăm, deci, că îngrijirile medicale, serviciile de sănătate și politica sanitară sunt mijloacele prin care se garantează acest drept fundamental.

Guvernul consideră că reforma în domeniul ocrotirii sănătății vizează următoarele priorități:

- creșterea accesibilității serviciilor medicale pentru cetățeni. Se va asigura dispersia serviciilor medicale și farmaceutice pe întreg teritoriul țării prin activitatea decizională a Colegiului Medicilor din România și a Colegiului Farmaciștilor din România;
- descentralizarea coordonării activităților medicale cu reducerea personalului și atribuțiilor Ministerului Sănătății. Dezvoltarea rolului strategic și de politică sanitară al Ministerului Sănătății în locul celui de gestiune directă, cu revizuirea actelor normative care mențin încă un sistem centralizat;
- implementarea Legii asigurărilor sociale de sănătate, finalizarea Contractului-cadru prin negocieri cu Colegiul Medicilor din România și aprobarea acestuia prin hotărâre de Guvern;
- organizarea infrastructurii Casei Naționale de Asigurări Sociale de Sănătate și elaborarea recomandărilor de funcționare. Reglementarea practicii medicale prin norme și proiecte de lege, standarde ocupaționale și de evaluare conforme cu cele europene;
- finanțarea sistemului de sănătate prin diversificarea surselor de finanțare a ocrotirii sănătății și creșterea ponderii cheltuielilor bugetare pentru sănătate, cât și prin finanțări din surse alternative;
- reforma sistemului de administrație publică în domeniul sanitar;
- elaborarea programului strategic privind nevoile de sănătate ale populației până în anul 2001;
- susținerea privatizării la toate nivelurile asistenței medicale;
- asigurarea unor programe cu participare internațională dedicate formării specialiștilor în management sanitar, inclusiv pentru sectorul privat;
- continuarea programelor de combatere pentru o serie de boli cu risc sau incidență crescute; boli cardiovasculare, tuberculoză, SIDA, neoplazii etc.;

- dezvoltarea unor programe specifice zonale, concordante cu patologia existentă în plan teritorial;
- dezvoltarea unei rețele accesibile de asistență medico-chirurgicală de urgență pe tot teritoriul țării;
- elaborarea unui program național de susținere a sănătății familiei și de ridicare a natalității;
- sporirea eficienței acțiunilor de prevenire a bolilor acute și transmisibile;
- derularea unor programe de sănătate pentru populația defavorizată (persoane cu handicap, vârstnici, bolnavi cronici etc.);
- sprijinirea organizațiilor neguvernamentale cât și a asociațiilor profesionale care au ca scop promovarea programelor de sănătate;
- satisfacerea necesarului de medicamente de bază și sprijinirea producției interne de medicamente.

3. Cultura

Politica Guvernului în domeniul culturii va urmări stimularea creativității culturale în toate formele sale, afirmarea și exploatarea permanentă a tradițiilor, edificarea continuă a identității naționale, crearea unui cadru permanent favorabil pentru salvarea, păstrarea, valorificarea și exprimarea identității etnice culturale, precum și stimularea dialogului cu celelalte culturi ale lumii.

Guvernul își asumă asigurarea accesului cât mai larg al cetățenilor la valorile culturale din țară și străinătate.

Se vor adopta măsurile care să garanteze protejarea patrimoniului cultural și încurajarea dezvoltării vieții spirituale a colectivităților în toată diversitatea acestora.

Se va continua cu prioritate restructurarea sistemului instituțional, corelat cu descentralizarea structurilor și actului decizional în spiritul subsidiarității.

Priorități în domeniu sunt următoarele:

- apropierea fenomenului cultural de comunitățile locale beneficiare;
- dezvoltarea unui sistem concurențial deschis, bazat pe proiecte, pentru selecția, promovarea și finanțarea actului de cultură care să-l facă independent de condiționarea politică;
- crearea cadrului legal și instituțional pentru finanțarea în domeniul culturii;
- încurajarea inițiativei private în protejarea moștenirii culturale istorice și a creației culturale vii;
- protecția și promovarea creației originale;
- construire a unei "imagini a României" veridice, printr-o nouă politică culturală externă care să promoveze valori autentice și competitive și să le susțină în dialogul cu producția culturală internațională.

Descentralizarea structurilor și mecanismelor se va realiza prin:

- transferul la nivel local al autorității asupra instituțiilor de cultură pentru acest nivel;
- sporirea autonomiei decizionale a instituțiilor de cultură, în limitele atribuțiilor și competențelor specifice și în afara oricăror ingerințe de natură politică;
- parteneriatul cu structurile societății civile și cu autoritățile publice locale;
- reglementarea statutului juridic al creatorului și artistului, al profesiunilor liberale de tip cultural și renunțarea la conceptul de "artist-funcționar de stat".

Strategia legislativă a Guvernului în acest domeniu are în vedere promovarea cu prioritate a următoarelor acte normative:

- Legea privind protecția patrimoniului cultural mobil;
- Legea privind protecția monumentelor istorice;
- Legea bibliotecilor publice;
- Legea muzeelor și colecțiilor publice;
- Legea instituțiilor de spectacole;
- modificarea Legii Consiliului Național al Audiovizualului;
- modificarea Legii societății de Radio-TV;
- modificarea Legii arhivelor naționale.

4. Cercetare-dezvoltare

Principalele obiective ale politicii Guvernului în domeniul cercetării-dezvoltării sunt:

- creșterea capacității de elaborare și implementare a politicilor în domeniu, inclusiv elaborarea Legii cercetării și a Statutului cercetătorului;
- sporirea ofertei de informații; dezvoltarea rețelelor de informații;
- stimularea inovării și a difuziei acesteia; crearea de instrumente instituționale și financiare menite să asigure absorbția inovării;
- diversificarea surselor de finanțare a programelor și proiectelor; extinderea cofinanțării proiectelor de cercetare (fonduri publice/fonduri private);
- reforma instituțională a sistemului cercetării; încurajarea concurenței și a privatizării;
- stimularea implicării organizațiilor neguvernamentale în implementarea diverselor programe și a legăturii între Ministerul Științei și Tehnologiei, Academia Română și Ministerul Educației Naționale;
- întărirea legăturii dintre învățământ, cercetare și întreprinderi;
- folosirea cadrului legal privind protecția proprietății intelectuale pentru protejarea eficientă a creativității românești;
- dezvoltarea parteneriatului internațional în domeniu, în special prin participarea la programele internaționale;

- dezvoltarea resurselor umane;
- elaborarea Planului Național de Cercetare-Dezvoltare și Inovare. Planul va cuprinde programele de cercetare-dezvoltare și de stimulare a inovării, cu priorități și o structură ierarhizată.

5. Tineret și sport

Consecvent principiilor asumate, în spiritul respectării diversității culturilor, democrației, solidarității și toleranței, Guvernul se angajează să urmeze o politică europeană, bazată pe:

- asigurarea condițiilor pentru integrarea și participarea tinerilor în societate;
- dezvoltarea spiritului de solidaritate;
- sprijinirea mobilității și ascensiunii profesionale și sociale;
- recunoașterea și dezvoltarea politicilor de participare a tinerilor la procesul de luare a deciziilor.

Considerând că politica de tineret trebuie abordată global și că principiile sale trebuie integrate în politici sectoriale coordonate, Guvernul va promova inițiativele legislative necesare susținerii tinerilor.

Prin politici globale și integrate, Guvernul va urmări dezvoltarea programelor ce au ca obiective informarea și consultanța, promovarea unui sistem de valori morale, dezvoltarea spiritului întreprinzător, stimularea participării tinerilor la activitățile comunității, acordarea de facilități operatorilor care asigură desfășurarea activităților de tineret, instituționalizarea dialogului social.

Respectarea angajamentelor față de tânăra generație impune:

- realizarea studiilor de cercetare în vederea identificării raporturilor reale între nevoile societății și necesitățile tinerilor și prognozarea dinamicii pieței de muncă în perioada 1998-2000;
- promovarea programului național pentru prevenirea excluderii sociale a copiilor și a tinerilor;
- lansarea și susținerea programului guvernamental pentru sprijinirea tinerei familii;
- dezvoltarea rețelei naționale de Centre de Informare și Consultanță pentru tineri;
- integrarea în sistemele internaționale ale facilităților de transport;
- perfecționarea cadrului legislativ pentru înființarea, organizarea și funcționarea structurilor asociative de și pentru tineret;
- integrarea în sistemele internaționale de facilități privind accesul la manifestările culturale și sportive.

Guvernul va asigura:

- definitivarea și promovarea programului național pentru susținerea activităților sportive de masă;
- modernizarea procesului de pregătire sportivă și concurs;
- inițierea de măsuri legislative pentru finanțarea activităților sportive, dezvoltarea bazei materiale prin susținere financiară privată, bugetară, extrabugetară și diversificarea formelor de finanțare a activităților sportive.

CAPITOLUL VI

Politici de reformă a administrației publice

Obiective

Se impune ca o prioritate absolută recentrarea funcțiilor statului potrivit rolului acestuia în economia de piață, însoțită de o restructurare severă a administrației publice și o reformă instituțională extinsă având ca scop perfecționarea reglementărilor, îmbunătățirea gestiunii banului public și creșterea capacității de elaborare și punere în aplicare a politicilor.

Avem în vedere:

A. În domeniul gestiunii banului public:

- îmbunătățirea modului de elaborare a bugetelor potrivit priorităților stabilite și rezultatelor așteptate (bugetul pentru rezultate); planificare multianuală;
- îmbunătățirea execuției bugetare prin gestiune de programe, contractare externă și urmărirea realizării de către ordonatorii de credite a obiectivelor asumate;
- întărirea controlului financiar intern al Guvernului;
- reforma Curții de Conturi.

B. În domeniul organizării administrației publice:

- reorganizarea Guvernului și a ministerelor; definirea rolului și responsabilității organelor administrației publice (elaborare de politici/punere în aplicare a politicilor, evaluare, monitorizare și actualizare);
- inițierea procesului de transfer al unor competențe și al resurselor aferente de la nivelul administrației publice centrale la nivelul administrației publice locale;
- clarificarea rolului și responsabilității funcției politice în raport cu cea administrativă; clarificarea statutului funcționarului public;
- dezvoltarea resurselor umane; revizuirea standardelor ocupaționale din administrația publică; inițierea pregătirii de negociatori pentru aderarea la Uniunea Europeană;

- redimensionarea personalului din administrație, în funcție de obiectivele asumate;
- dezvoltarea comunicării sistematice între organele administrației publice centrale, pe de o parte, și între organele administrației publice centrale și cele locale.

C. În domeniul reglementării:

- instituirea și respectarea circuitului actelor normative;
- creșterea exigenței față de fundamentarea actelor normative;
- instituirea și respectarea standardelor de redactare a reglementărilor;
- inițierea pregătirii instituțiilor în vederea armonizării legislației românești cu cea comunitară.

1. Măsuri de reformă a administrației publice centrale

Pornind de la cele două funcții ale Guvernului, aceea de a realiza politica internă și externă a țării și aceea de a conduce administrația publică, se definește modul de abordare a activităților pe care această instituție le va realiza.

Astfel, ca al doilea element al puterii executive, alături de Președinție, Guvernul va organiza executarea și va executa în concret programul politic stabilit de către majoritatea parlamentară, în principal prin:

- a) inițiative legislative care să pună în practică strategia politică agreată de majoritatea parlamentară;
- b) adaptarea programului de guvernare la necesități și cerințe noi ce pot apărea pe perioada mandatului său;
- c) comunicarea permanentă cu Parlamentul;
- d) garantarea și promovarea executării legilor și a celorlalte acte normative de către sistemul organelor administrației publice;
- e) controlul activității autorităților administrației publice.

În aplicarea prevederilor Constituției și a Legii administrației publice locale, Guvernul își propune să păstreze în administrare proprie numai acele activități care nu pot fi îndeplinite decât la nivel central.

Guvernul, ca administrator, va purta un dialog permanent cu acele segmente ale societății civile care reprezintă interese ale grupurilor sociale, urmărind evoluția și soluționarea problemelor acestora.

La nivelul organizării structurii administrației publice centrale se impune crearea unui aparat flexibil care să aibă capacitatea de a interveni eficace în propriul program în funcție de

modificările apărute în sfera necesităților și cerințelor corpului social. Debirocratizarea promovată de către Guvern va genera introducerea unor criterii de performanță la nivelul administrației publice centrale și delegarea autorității, cu scopul sporirii eficienței mecanismului administrativ. În limita resurselor alocate și a strategiei adoptate, funcționarul public va avea libertatea de a-și alege tactici și de a distribui resurse, cu condiția evaluării periodice a relației resurse-obiective strategice-rezultate și a respectării criteriilor de performanță.

De asemenea, administrația publică devine un prestator de servicii pentru cetățeni. Până acum, guvernele au fost mai degrabă orientate înspre realizarea propriilor obiective decât înspre satisfacerea nevoilor legitime ale cetățenilor. Treptat însă, "consumatorul" de "servicii" guvernamentale - cetățeanul - a devenit mult mai coerent în exprimarea cererilor sale și așteaptă ca - în schimbul taxelor și impozitelor plătite - serviciile prestate de administrația publică centrală să fie comparabile cu cele prestate de sectorul privat.

O altă direcție a administrației o reprezintă îmbunătățirea managementului resurselor umane. În principal, Guvernul propune o deconcentrare și descentralizare a politicilor de resurse umane în favoarea agențiilor și departamentelor specializate și a administrației publice locale; îmbunătățirea managementului funcționarilor publici superiori, lansarea unor politici mult mai flexibile în domeniul salarizării și al condițiilor de angajare.

În scopul promovării coerente a actelor normative și a inițiativelor legislative, astfel încât ele să se subsumeze unei politici generale de dezvoltare, se intenționează o creștere substanțială a răspunderii Secretariatului General al Guvernului în ceea ce privește determinarea statutului și rolului funcționarilor publici, a standardelor profesionale necesare la nivelul organismelor administrației publice centrale, precum și în ceea ce privește corelarea sub aspect conceptual a activității ministerelor, astfel încât proiectele de acte normative pe care acestea le inițiază să întrunească, încă din faza inițială, condițiile de acuratețe și fundamentare necesare unui demers cât mai rapid și mai oportun sub aspectul procedurilor de adoptare.

Va continua reforma administrației publice și consolidarea descentralizării și autonomiei locale administrative susținută financiar; vor continua programele de dezvoltare regională. Se vor adopta măsuri în plan legislativ:

- Legea privind finanțele publice;
- Legea privind statutul funcționarului public;
- Legea referendumului.

2. Măsuri de reformă a administrației publice locale

Procesul democratizării societății românești, crearea statului de drept, modernizarea economiei și realizarea unei economii de piață, integrarea României în structurile europene și euroatlantice sunt condiționate de reforma administrației publice locale, a instituțiilor economice, sociale și culturale, de realizarea unei autonomii locale corespunzătoare principiilor din Carta europeană a autonomiei locale.

Descentralizarea este o dimensiune a reformei administrației publice, urmărind conștientizarea și implicarea crescândă a colectivităților locale în gestiunea problematicii regionale și locale.

În viziunea Guvernului României ea semnifică transferul treptat de competențe dinspre stat înspre colectivitățile locale, alese prin sufragiul liber, universal și direct în cadrul alegerilor locale. Acest transfer presupune implicit o participare responsabilă la dezvoltarea zonei respective din partea rețelelor asociative, a sectorului privat, și nu în ultimul rând a localnicilor, direct interesați.

Continuarea reformei urmărește în egală măsură deconcentrarea deciziei și a acțiunii administrative de la nivelul administrației centrale - supraaglomerate - la nivelul direcțiilor specializate din teritoriu.

Administrația publică locală

Este vorba în primul rând de continuarea reformei începute în 1991 prin Legea nr. 69 privind administrația publică locală, prin care s-a instituit principiul descentralizării.

Pentru asigurarea unei reale autonomii locale este necesară perfecționarea cadrului legislativ existent în sensul armonizării acestuia cu legislația europeană, prin modificarea Legii nr. 69/1991 și a Hotărârii Guvernului cu privire la organizarea și funcționarea prefecturilor. Amendamentele vor defini mai clar principiile de bază ale funcționării administrației publice locale. Ele vor clarifica prevederile legale în vederea unei aplicări efective a dreptului consiliilor locale și județene de a crea și dezvolta cooperări, asocieri și înfrățiri cu alte unități administrativ-teritoriale din țară și din străinătate. Amendamentele vor defini statutul prefectului, mai ales în ce privește limitarea prerogativelor sale strict la supravegherea legalității hotărârilor administrației locale. Ele vor defini statutul și responsabilitățile subprefectului și ale secretarului general al prefecturii, precum și pe cele ale secretarilor de la nivel municipal și comunal.

Impozitele locale

În acest caz se are în vedere amendarea Legii impozitelor locale în vederea sporirii autonomiei autorităților locale în adoptarea hotărârilor cu privire la domeniul și cuantumul taxelor locale ca sursă de venituri locale. Modificările vor crea condițiile pentru constituirea, supravegherea și încasarea impozitelor locale de către compartimente specializate ale autorităților publice locale.

Finanțele publice locale

Se va urmări totodată adoptarea în scurt timp a Legii finanțelor publice locale. Această lege va crea mecanismele necesare pentru asigurarea și utilizarea de resurse financiare suficiente, proporțional cu competența și responsabilitățile administrației publice locale.

Deciziile și responsabilitățile în domeniul financiar vor fi transferate de la nivel central la nivel local.

Astfel, prin facilitarea înființării băncilor de credit comunal, autoritățile locale vor avea posibilitatea să contracteze împrumuturi pentru lucrări publice de interes local, independent de transferurile de la bugetul de stat.

Resursa principală a bugetului local va fi constituită de sursele financiare locale, în timp ce transferurile de la bugetul de stat vor avea un caracter excepțional. Ele vor fi utilizate pentru a susține zonele sărace sau proiectele de interes local care necesită susținere guvernamentală.

Autoritățile locale vor avea dreptul să contracteze credite direct de la instituții financiare străine, de la organizații financiare internaționale sau de la alte organizații și firme străine.

Măsurile preconizate sunt:

- adoptarea de către Parlament a Ordonanței de urgență nr. 22/1997 privind modificarea Legii administrației publice locale;
- adoptarea Legii dreptului de proprietate publică și regimul juridic al acesteia;
- adoptarea proiectului Legii privind finanțele publice locale;
- armonizarea legislației interne cu prevederile Cartei europene a autonomiei locale;
- ratificarea Convenției-cadru privind cooperarea transfrontalieră și a Cartei europene a limbilor minoritare și regionale.

CAPITOLUL VII

Politici privind justiția și siguranța cetățeanului

1. Justiția

1.1. Continuarea reformei justiției

Procesul de reformă a justiției va cunoaște, pe lângă continuarea perfecționărilor de ordin instituțional, și îmbunătățirea funcționalității instanțelor judecătorești și a parchetelor de pe lângă acestea.

Pentru continuarea reformei se vor lua următoarele măsuri prioritare:

- mai bună corelare a numărului de magistrați, grefieri și alt personal de specialitate cu volumul real de activitate și complexitatea cauzelor aflate pe rolul fiecărei instanțe de judecată și al parchetelor;
- va fi modificat Codul de procedură civilă, urmărindu-se în special celeritatea și calitatea actului de justiție, simplificarea și îmbunătățirea procedurilor de executare a hotărârilor în materie civilă;
- vor fi aduse modificări esențiale Codului penal, în special cu privire la perfecționarea sistemului pedepselor, prevăzându-se diversificarea acestora și asigurarea

echilibrului necesar între asprimea măsurilor punitive și gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite;

- prin reglementări procesual-penale vor fi consacrate modalități mai eficiente de cooperare penală internațională, ținându-se seama de exigențele convențiilor internaționale la care România a aderat, precum și de intensificarea circulației persoanelor și de amploarea formelor transnaționale de săvârșire a unor infracțiuni;
- se vor elabora proiectele de lege privind organizarea activității de expertiză tehnică-judiciară, privind executorii judecătorești, precum și privind exercitarea profesiilor liberale. La elaborarea acestor proiecte de lege se va ține seama de noile realități din societatea românească și de cerința perfecționării cadrului legislativ al acestor activități, în armonizare cu legislația europeană;
- pentru a pune de acord legislația românească cu documentele Consiliului Europei, se va elabora o nouă lege privind executarea pedepselor, precum și Legea privind înlocuirea sancțiunii închisorii contravenționale cu obligarea contravenienților la prestarea unei activități în folosul comunității;
- se va elabora cadrul legislativ privind restituirea în natură a unor imobile preluate de stat după 6 martie 1945 sau, acolo unde nu mai este posibil prin justă despăgubire, conform Rezoluției nr. M. 1123/24 aprilie 1997 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, cu garanții reale pentru protecția chiriașilor; se vor identifica posibilitățile reglementării situației juridice a bunurilor preluate de la persoanele juridice;
- se vor adopta noi legi privind persoanele fizice și juridice, precum și regimul juridic al organizațiilor neguvernamentale (asociații și fundații). La baza acestor proiecte de lege vor sta exigențele izvorâte din convențiile internaționale, precum și cerințele adaptării reglementărilor în materie la condițiile democrației și statului de drept;
- ținând seama de importanța contenciosului administrativ pentru garantarea drepturilor persoanelor fizice și persoanelor juridice de drept privat în raporturile cu autoritățile publice, se va elabora Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 29/1990 privind contenciosul administrativ. La elaborarea acestei legi vor fi avute în vedere necesitatea punerii în concordanță a dispozițiilor acesteia cu prevederile Constituției, precum și soluțiile jurisprudenței în materie;
- modificarea Legii Curții Supreme de Justiție și a Legii instanțelor militare în vederea desființării Secției militare a Curții Supreme de Justiție și a corelării cu Legea privind organizarea judecătorească.

1.2. Combaterea corupției

Anul 1997 a marcat o importantă cotitură în acțiunea organizată a autorităților publice cu atribuții în domeniul luptei împotriva flagelului corupției.

Priorități legislative:

O prioritate legislativă în acest domeniu o reprezintă susținerea Legii privind prevenirea și combaterea faptelor de corupție, care stabilește mai precis sfera persoanelor care pot fi

subiecte ale infracțiunilor de corupție, precum și a faptelor care se înscriu în această categorie de infracțiuni.

Vor continua, de asemenea, demersurile pentru adâncirea colaborării internaționale - bilaterale și multilaterale - în domeniul luptei contra corupției și crimei organizate.

Un accent deosebit se va pune pe colaborarea în cadrul Inițiativei de cooperare în sudul și estul Europei (S.E.C.I.). În acest sens, se va insista pentru realizarea propunerii de înființare la București a unui Centru regional S.E.C.I. de combatere a crimei organizate și a corupției.

2. Siguranța cetățeanului

2.1. Obiective

Obiectivele principale ale politicii în domeniul siguranței cetățeanului sunt următoarele:

- protecția exercitării drepturilor și a libertăților individuale;
- protecția proprietății;
- dezvoltarea climatului de comunicare și coeziune socială;
- dezvoltarea climatului necesar asigurării siguranței cetățeanului și protecției comunităților; reducerea ratei criminalității.

2.2. Acțiuni și măsuri privind realizarea reformei în Ministerul de Interne

Reforma Ministerului de Interne, ca instituție principală care acționează în domeniul siguranței cetățeanului, se va desfășura în următoarele direcții:

- inițierea și punerea în aplicare a procesului de demilitarizare a unor structuri ale Ministerului de Interne și îndeosebi a Poliției Române:
  - pregătirea preluării atribuțiilor privind siguranța cetățeanului de către consiliile locale cu transferarea personalului și înființarea structurilor respective la nivel local;
  - reevaluarea raportului dintre personalul de comandă, personalul operativ și cel de execuție pentru eliminarea structurilor paralele, reducerea aparatului central și a celui de conducere, precum și pentru întărirea structurilor de execuție.
- continuarea acțiunii de reorganizare și restructurare a ministerului prin:
  - elaborarea variantelor de transformare a Comandamentului Trupelor de Jandarmi în Jandarmeria Română;
  - reorganizarea Comandamentului Național al Grănicerilor, reducerea personalului neoperativ și creșterea numărului elementelor de dispozitiv pe frontieră;
  - constituirea de structuri specializate în domeniile noi de manifestare a criminalității economico-financiare (jocuri de noroc etc.).
- elaborarea, actualizarea sau modificarea legislației specifice, cu accent pe:
  - Legea privind siguranța cetățeanului;
  - Legea privind frontiera de stat a României;

- Legea privind organizarea și funcționarea Corpului Pompierilor Militari.

CAPITOLUL VIII

Politica externă și de securitate națională

1. Politica externă

Obiectivele prioritare ale politicii externe a Guvernului în etapa actuală sunt:

1.1. Integrarea României în structurile europene și euroatlantice

Guvernul va acționa cu perseverență, într-un spirit realist și pragmatic, pentru îndeplinirea tuturor condițiilor cerute pentru dobândirea statutului de membru cu drepturi depline al instituțiilor politice, economice și de securitate din spațiul euroatlantic.

1.1.1. Uniunea Europeană

Integrarea României în Uniunea Europeană reprezintă un obiectiv fundamental al politicii Guvernului României. În urma deschiderii procesului de aderare cu toate țările candidate, acțiunile Guvernului pe linia integrării României în Uniunea Europeană vor trebui intensificate prin:

- includerea permanentă a problematicii specifice a integrării pe agenda contactelor politice bilaterale și multilaterale;
- pregătirea temeinică a fiecărei etape de negociere; formarea unui corp de negociatori competenți;
- consolidarea coordonării de către Departamentul pentru Integrare Europeană a procesului, alături de alte instituții cu responsabilități în domeniu, prin alocarea unor resurse suplimentare (umane și materiale) capabile să gestioneze în mod adecvat acest proces;
- utilizarea cu eficiență maximă a programelor comunitare de asistență și colaborare;
- obținerea unui acces mai larg, în condiții echitabile, la sursele de finanțare și investiții;
- ameliorarea regimului de liberă circulație în spațiul comunitar a cetățenilor români.

1.1.2. Organizația Tratatului Nord-Atlantic

Relansarea demersurilor, după startul luat de România, în direcția afirmării sale drept candidat credibil în cadrul procesului de extindere a NATO prin:

- punerea în valoare, prin argumente concrete, a poziției geostrategice a României;
- menținerea sprijinului popular pentru opțiunea de integrare în NATO, printr-un efort sporit de conștientizare;

- afirmarea, prin fapte, a vocației României ca exportator de stabilitate și constructor de consens pe plan subregional și regional;
- amplificarea dialogului politic și a contactelor pe linie militară, pe plan bilateral și multilateral, pentru sporirea contribuției României la dezvoltarea conceptuală și operațională a colaborării transatlantice;
- valorificarea atentă a potențialului oferit de conlucrarea în cadrul Uniunii Europene Occidentale, ca pilon european al NATO și embrion al entității europene de securitate și apărare;
- îndeplinirea în continuare a obligațiilor asumate în cadrul Parteneriatului pentru Pace și al altor forme instituționalizate de colaborare pe plan politico-militar;
- asumarea unor noi angajamente, pe măsura potențialului real și resurselor existente, în operațiuni de menținere sau impunere a păcii;
- adoptarea de măsuri și inițiative practice în lupta împotriva amenințărilor neconvenționale la adresa stabilității și securității: crima organizată, imigrația ilicită, traficul de arme, narcotice și alte substanțe interzise, terorismul internațional;
- aplicarea unor proceduri moderne, conform convențiilor internaționale în materie, pentru controlul exporturilor de produse sensibile în zonele de conflict activ sau latent;
- utilizarea mai activă a capacității de analiză și intervenție a diplomației românești.

1.2. Raporturi de bună vecinătate într-o lume globală

- elaborarea și punerea în aplicare a unor programe coerente, prevăzând o succesiune logică de acțiuni politico-diplomatice, economice și în alte domenii, pe țări și grupe de țări, pentru promovarea într-o viziune unitară a intereselor naționale specifice ale României în corelare cu obiectivele convergente, clar identificate, ale partenerilor;
- îmbogățirea conținutului concret al relațiilor României cu țările din arealul geografic propriu, acordând prioritate celor cu care împărtășim valori și aspirații comune;
- adâncirea raporturilor, din ce în ce mai instituționalizate, ale României, în calitate de viitor membru al U.E., U.E.O. și NATO, cu țările Europei Occidentale și Centrale, urmărind atât beneficiul reciproc cât și afirmarea virtuților colaborării în cadrul comunității libere a națiunilor europene și atlantice;
- aprofundarea raporturilor speciale de parteneriat cu Ungaria și Polonia prin îndeplinirea înțelegerilor stabilite și deschiderea de noi domenii de colaborare;
- transpunerea consecventă în practică a tuturor capitolelor Parteneriatului Strategic cu S.U.A., justificând astfel investiția de încredere acordată României;
- înfăptuirea, cu consecvență, luciditate și pragmatism, a înțelegerilor realizate la cel mai înalt nivel în raporturile cu Republica Moldova, de care România se simte legată de mult mai multe fire decât simpla identitate lingvistică și culturală;

- dezvoltarea în continuare a relațiilor prietenești și constructive cu Ucraina;
- utilizarea deplină, într-un ritm accelerat, a potențialului euroregiunilor Prutul Superior și Dunărea de Jos, la care România este asociată alături de Ucraina și Republica Moldova;
- acordarea unei atenții sporite raporturilor cu Federația Rusă, prin definitivarea Tratatului de bază și valorificarea rezervelor încă insuficient folosite în sfera schimburilor și cooperării economice;
- inițierea unei colaborări mai apropiate cu statele din Caucaz, în special cu Georgia, poartă de intrare a străvechiului Drum al Mătăsii ce face legătura cu zona Mării Caspice și, în continuare, cu China și aria de dezvoltare dinamică a Pacificului;
- evaluarea realistă și echilibrată a raporturilor României cu statele de pe alte continente, acordând grija cuvenită celor de care ne leagă o tradiție statornică de colaborare fructuoasă.

1.3. Colaborarea multilaterală

- revitalizarea și imprimarea unui conținut concret - pe baze realiste și cu obiective convenite precise - formelor moderne de conlucrare prin asociere trilaterală, subregională sau în cadrul euroregiunilor;
- continuarea contribuției constructive a României la activitatea O.S.C.E. și a altor organisme regionale europene din care face parte, prin lansarea de noi inițiative proprii;
- amplificarea chibzuită a rolului firesc al României ca factor stabilizator în zona Europei de Sud-Est, prin aplicarea unei strategii proprii, în consonanță cu obiectivele comunității internaționale;
- adâncirea cooperării în bazinul Mării Negre și stabilirea unui racord funcțional cu regiunea Caucaz-Caspică, una dintre principalele surse de hidrocarburi ale lumii pentru secolul viitor;
- afirmarea unei contribuții originale a României în cadrul O.N.U. și al agențiilor sale specializate, precum și al altor organisme internaționale cu vocație universală.

2. Politica de securitate națională

Politica de securitate națională trebuie să asigure protejarea intereselor naționale fundamentale și promovarea intereselor strategice ale României - aderarea la NATO și integrarea în Uniunea Europeană.

Din punct de vedere al cadrului legislativ, avem în vedere:

- definirea într-o accepție largă a conceptului de securitate națională;
- revizuirea unor legi emise anterior adoptării Constituției (Legea privind siguranța națională, Legea de înființare și organizare a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Legea de înființare și funcționare a S.R.I., Legea de organizare și funcționare a M.Ap.N., Legea secretului de stat) și adaptarea lor la noile realități;

- completarea cadrului legislativ prin elaborarea altor legi necesare în acest domeniu (Legea stării de asediu și stării de urgență, Legea planificării apărării), adaptate legislației comunitare, precum și prin adoptarea Cărții albe a securității naționale, Strategiei de securitate națională a României și a Strategiei militare a României.

2.1. Politica de apărare națională

2.1.1. Obiectivele strategice

- creșterea capacității de apărare a țării;
- asigurarea interoperabilității cu structurile militare ale NATO și U.E.O., în perspectiva aderării la aceste structuri;
- perfecționarea structurii organizatorice, în continuare, printr-o mai bună concentrare a efectivelor într-un număr mai mic de unități, preponderent la cele luptătoare, prin redimensionarea sau desființarea unor structuri;
- continuarea numirii unor demnitari și funcționari publici civili în conducerea Ministerului Apărării Naționale.

2.1.2. Direcții de acțiune în domeniul politicii de apărare națională

- Măsuri de creștere a capacității de luptă a armatei:
  - continuarea procesului de perfecționare a conducerii armatei la nivel central și al principalelor structuri - categorii de forțe armate și mari unități -, precum și creșterea flexibilității și capacității de adaptare la diferite situații de criză;
  - instituirea unui nou sistem de planificare a apărării și alocare bugetară multianuală, pe bază de programe, o dată cu adoptarea Legii planificării multianuale a apărării;
  - dislocarea proporțională a forțelor armate în raport cu mediul geografic și valențele geostrategice ale teritoriului național;
  - micșorarea numărului de unități și mari unități cu grad redus de operativitate și cu capacitate de luptă incompletă, inclusiv prin reducerea cadrelor active;
  - definitivarea realizării unei componente pentru riposta rapidă și imediată;
  - sporirea capacității de mobilitate, de intervenție și de lovire, la distanțe mari, pe orice direcție în zonele de operații pe teritoriul național;
  - punerea în practică a concepției privind managementul resurselor umane adoptat la începutul anului 1998;
  - implementarea reformei învățământului militar; - îmbunătățirea organizării și concepției de pregătire și întreținere a forțelor de rezervă.
- Măsuri de îmbunătățire a înzestrării armatei: În vederea realizării unei armate moderne și a unei structuri compatibile cu a țărilor membre NATO, politica în domeniul achizițiilor se bazează pe următoarele obiective:

- dezvoltarea procesului de planificare, programare și finanțare în cadrul unui sistem de planificare, urmărire și raportare unitar, compatibil cu cel al țărilor membre NATO;
- identificarea de noi surse de finanțare a programelor de modernizare a tehnicii de luptă și dezvoltarea sistemului de management a programelor/proiectelor de achiziții prin proceduri, metodologii, standarde și reglementări similare celor utilizate în țările NATO;
- crearea structurilor militare adecvate pentru implementarea sistemelor de standardizare și codificare NATO;
- înzestrarea armatei cu sisteme de armament noi, performante și inteligente care să răspundă cerințelor de precizie, mobilitate, flexibilitate și interoperabilitate;
- modernizarea tehnicii de luptă în scopul prelungirii perioadei de viață a sistemelor de armament din dotare, creșterea performanțelor acestora și compensarea în acest mod a reducerilor de armament și forțe, toate acestea cu cheltuieli și risc minim;
- cooperarea cu alte țări în realizarea sistemelor de armament;
- accesul cât mai larg și sigur al armatei la cele mai moderne tehnologii, situate cel puțin la nivelul celor existente în armamentul din dotarea vecinilor noștri;
- menținerea unor capacități ale industriei naționale de apărare pentru a ne asigura o anumită independență față de furnizorii externi, impunându-se adaptarea acestor capacități la noile necesități pe termen lung ale armatei, acreditarea și certificarea lor, precum și sporirea capacității agenților economici de a participa la realizarea parțială sau integrală a produselor pe care armata le dorește;
  - menținerea unei componente a cercetării militare direct în subordinea Ministerului Apărării Naționale, ca cea mai importantă sursă de consultanță științifică a armatei;
  - actualizarea programelor de înzestrare pe termen mediu și lung, care să aibă finanțare asigurată (de la buget, din surse extrabugetare sau prin credite externe) și care să asigure derularea în grafic a programelor de achiziții.
- **Măsuri prioritare:**
  - menținerea și amplificarea relațiilor militare, în special cu țările candidate pentru integrarea în structurile NATO;
  - îmbunătățirea statutului social și a condițiilor de viață ale personalului forțelor armate;
  - asigurarea resurselor necesare apărării;
  - dezvoltarea relației cu societatea civilă;
  - pregătirea unităților destinate pentru acțiuni de menținere a păcii;

- executarea de aplicații și exerciții în comun, în cadrul Parteneriatului pentru Pace, cu partenerii și viitorii aliați.
- Intensificarea profesionalizării armatei: Se va trece la instruirea intensivă a militarilor pentru creșterea profesionalismului acestora, corespunzător caracteristicilor luptei moderne, la nivelul practicat în țările membre ale NATO. Se va avea în vedere îndeplinirea criteriilor de interoperabilitate prevăzute de standardele NATO, în domeniile conducerii, comunicării, instruirii și, treptat, în domeniul operațional, al înzestrării și în cel logistic.
- Menținerea și amplificarea relațiilor militare: Se va urmări menținerea și amplificarea relațiilor militare cu armatele altor state și cu organisme internaționale, precum și susținerea demersurilor întreprinse de România pentru sprijinirea eforturilor comunității internaționale de edificare a unei noi arhitecturi de pace și stabilitate, îndeosebi în cadrul Parteneriatului Strategic cu S.U.A., prin:
  - coordonarea pozițiilor Ministerului Apărării Naționale cu celelalte instituții, organizații similare, acordându-se prioritate punerii în practică a Parteneriatului Strategic cu S.U.A.;
  - proiectarea în comun a principalelor acțiuni pentru rezolvarea stărilor de criză externe, combaterea crimei organizate, terorismului și traficului ilicit de arme;
  - fundamentarea și operaționalizarea unor propuneri de asistență tehnică și financiară în vederea pregătirii României pentru integrarea în NATO.
- Îmbunătățirea statutului social și a condițiilor de viață ale personalului forțelor armate prin:
  - creșterea calității hranei, a echipamentului și a condițiilor de cazarmare pentru militari, prin creșterea cheltuielilor pe militar până la o sumă comparabilă cu a țărilor central-europene;
  - construirea de apartamente de serviciu și sprijinirea cadrelor militare active și în rezervă pentru construirea de locuințe proprii, prin acordarea de credite bancare în condiții avantajoase.
- Asigurarea resurselor necesare apărării: Pentru stoparea periculoasei degradări a capacității de apărare a țării, va fi schimbată concepția privind prioritățile în repartitia creditelor de la bugetul de stat, ponderea acestora pentru armată urmând să crească treptat în următorii ani. Pe de altă parte se va urmări valorificarea corespunzătoare a cadrelor militare educate și pregătite în străinătate după 1990.
- Dezvoltarea relației cu societatea civilă: Se vor dezvolta dialogul, relațiile și colaborarea cu societatea civilă, considerând că numai prin comunicare și transparență se vor putea promova și menține încrederea, înțelegerea și respectul reciproc dintre armată și aceasta. Se va consolida parteneriatul dintre serviciile pentru informare și relații publice ale armatei și mass-media și se va dezvolta colaborarea dintre armată și instituțiile civile de învățământ, pentru sporirea implicării acestora în abordarea unor proiecte de cercetare privind politica de apărare și înzestrare a armatei.

2.2. Politica de siguranță națională

Obiectivul politicii de siguranță națională îl reprezintă identificarea riscurilor și amenințărilor de orice natură la adresa securității naționale și formularea din timp a strategiilor eficiente de prevenire și combatere a lor.

Un element important al acestei politici îl reprezintă informația. România trebuie să posede o capacitate reală de selectare și de protejare a informațiilor pentru a reduce incertitudinile cu privire la pericolele ce vizează securitatea națională, precum și protecția împotriva tipurilor de agresiuni moderne.

Politica de siguranță națională va fi adaptată unor probleme diverse, o atenție deosebită acordându-se:

- combaterii agresiunilor informaționale;
- războiului cibernetic;
- spionajului economic;
- terorismului;
- traficului de droguri și crimei organizate, a celei economico-financiare, problemelor de protecție a mediului;
- promovării unor programe de interes național.

Obiective și măsuri prioritare pe termen scurt

Introducere

Anul 1997 a consemnat restabilirea funcției alocative a prețurilor în economie, funcționarea normală fără raționare a pieței valutare, încetarea subvenționării implicite a unor domenii ineficiente și creșterea spectaculoasă (de aproape patru ori) a rezervelor valutare ale B.N.R. Pe de altă parte, ritmul restructurării economiei reale nu a fost conform așteptărilor pe fondul unui declin accentuat al activității economice.

Pentru anul 1998, Guvernul urmărește continuarea efortului de stabilizare macroeconomică și accelerarea restructurării economice. Premisa fundamentală a programului de reformă rămâne aceea că restructurarea la nivelul întreprinderilor, întărirea disciplinei financiare se pot face numai în condițiile unor politici monetare, fiscale și de venituri care favorizează stabilizarea macroeconomică. Din acest punct de vedere, ținta de inflație la prețurile bunurilor și serviciilor de consum pentru anul 1998 este de 45%, în condițiile în care în primul trimestru nivelul cumulată a fost de cca 16%. De asemenea, programul guvernamental vizează realizarea unui deficit al bugetului general consolidat de 3,6% din produsul intern, care să reducă impactul împrumuturilor de stat asupra orientării creditului în economie.

Realizarea programului de stabilizare macroeconomică pe anul 1998 ar permite urmărirea unei ținte de inflație de aproximativ 20% în anul 1999, concomitent cu relansarea economică. Esențial este ca relansarea economică să fie sprijinită de sectoarele orientate spre export.

Prioritățile Guvernului pentru acest an sunt structurate pe două niveluri:

- măsuri îndreptate spre domeniile în care reforma a întârziat și care se referă la restructurarea regiilor autonome și, în special, a marilor furnizori de utilități, privatizarea și restructurarea întreprinderilor de stat, începerea privatizării băncilor, precum și restructurarea băncilor de stat cu probleme;
- măsuri îndreptate spre construirea premiselor de relansare economică, inclusiv prin aducerea inflației la un nivel rezonabil și stoparea declinului economic.

Plecând de la cele două componente de mai sus s-au identificat o serie de măsuri concrete, care urmăresc:

- redarea coerenței programului de reforme structurale început în anul 1997;
- continuarea reformei instituționale;
- stoparea declinului economic;
- armonizarea și completarea cadrului legislativ;
- realizarea unui pact social în vederea susținerii măsurilor cuprinse în programul de guvernare.

I.

Politica macroeconomică

Pentru anul 1998 programul prevede măsuri privind:

- mai bună corelare a instrumentelor de politică macroeconomică (politica fiscală, monetară, a veniturilor etc.);
- definitivarea strategiei pentru crearea pieței secundare a titlurilor de stat;
- îmbunătățirea activității de administrare a impozitelor;
- alocarea cheltuielilor de reformă și restructurare pe programe și proiecte orientate spre rezultate;
- completarea legislației privind achizițiile publice;
- reducerea evaziunii fiscale și a fraudei vamale;
- îmbunătățirea cadrului instituțional pentru atragerea investițiilor străine directe;
- capitalizarea Băncii de Export-Import a României - S.A. (Romanian Eximbank).

Pentru a conferi bugetului rolul de promotor al reformelor și pentru pregătirea proiectului de buget pentru anul 1999 din această perspectivă, se vor elabora metodologiile "bugetului pentru rezultate". Aceasta se va putea face prin analiza realistă a costurilor aferente diferitelor variante posibile și dezbateră transparentă la nivel intra- și interministerial. Pe de altă parte legea finanțelor publice locale reprezintă un pas important în direcția formalizării clare a relațiilor dintre bugetul de stat și bugetele locale și a plasării acestora pe baze solide pe termen mediu și lung.

II. Politici de restructurare a economiei

Guvernul își propune să accelereze procesul de privatizare a întreprinderilor și își asumă răspunderea ca întreprinderile care nu pot fi privatizate și continuă să producă pierderi și arierate să fie lichidate. În același timp se vor actualiza strategiile sectoriale și subsectoriale de restructurare/dezvoltare (cu prioritate pentru sectoarele energetic, petrochimic și siderurgic), în scopul identificării structurilor și dimensiunilor dezirabile ale ramurilor respective, precum și dinamica acestora pe termen lung. De asemenea se va elabora un act normativ privind utilizarea fondurilor obținute din vânzări de active de către societățile comerciale cu capital majoritar de stat, exclusiv în scopul restructurării/retehnologizării/dezvoltării societăților comerciale respective.

Pentru realizarea măsurilor cu privire la restructurarea regiilor autonome se va finaliza cadrul legislativ specific (Legea concesiunilor, Legea energiei și Legea serviciilor publice), înființarea unor autorități de reglementare cu rol de arbitru al piețelor dominate de monopoluri naturale, precum și perfecționarea cadrului legislativ cu privire la transferul către F.P.S. a acțiunilor societăților comerciale rezultate ca urmare a reorganizării regiilor autonome.

Se va accelera reforma infrastructurilor calității, în special în domeniile standardizării și acreditării, în acord cu practica Uniunii Europene.

1. Măsuri cu privire la privatizarea societăților comerciale

Accelerarea privatizării va putea fi obținută prin acceptarea ideii ca întreprinderile să poată fi vândute la valoarea lor de piață fără a se ține seama de valoarea contabilă a activelor, cu condiția ca cel care va cumpăra întreprinderea să se angajeze într-un proces investițional care să permită supraviețuirea ei și continuarea activității pentru cel puțin o parte din angajați. În procesul privatizării, obiectul controlului îl va constitui legalitatea operațiunii, și nu oportunitatea economică a acesteia. Se va reglementa cadrul legislativ, astfel încât să poată fi oferite spre vânzare întreprinderi avându-se în vedere și pasivele acestora.

Lichidarea agenților economici care nu sunt privatizabili este esențială pentru asanarea climatului economic, deoarece este singura posibilitate de a salva părțile viabile din întreprinderea respectivă ca o premisă a înființării unor întreprinderi noi și implicit a creării de locuri de muncă. În același timp nu se va mai acorda statut de societate comercială de interes național unor societăți comerciale aflate într-o situație economică fără ieșire. Guvernul consideră că una dintre prioritățile programului economic pe anul 1998 o constituie privatizarea Regiei Autonome "Romtelecom", a Regiei Autonome "Banc-Post" și Băncii Române pentru Dezvoltare - S.A., astfel încât veniturile rezultate din respectivele

privatizări să ajungă la buget în cursul acestui an. De asemenea, se va accelera procesul de compensare dintre F.P.S. și S.I.F.

2. Măsuri privind restructurarea și privatizarea regiilor autonome

Activitățile regiilor autonome circumscriu mari sectoare industriale complexe, extrem de sensibile din punct de vedere economic și social, fapt care a făcut dificilă abordarea exhaustivă și corelată a reformării acestora. Rigiditatea structurală, inadaptabilitatea la cerințele pieței și ale economiei, conservatorismul managerial și birocratic și, nu în ultimul rând, dimensiunile exagerate ale capacităților nominale și ale numărului de personal au conferit regiilor autonome un statut privilegiat, favorizând prezervarea unui mediu economic antiperformant, marcat de indisciplină financiară cronică ce a indus perturbații și distorsiuni grave în întreaga economie românească.

În domeniul energetic, restructurarea vizează în principal Regia Autonomă de Electricitate "Renel", probabil cel mai reprezentativ monopol de stat al economiei, de reformarea căruia depinde direct relansarea unor lanțuri sectoriale complete ale industriei românești. Regia va fi restructurată prin transformarea în societate comercială națională, o dată cu externalizarea activităților auxiliare, divizarea în componente funcționale, redimensionarea capacităților productive în acord cu necesarul de energie corect evaluat, retehnologizarea componentelor sistemului în scopul diminuării intensității energetice, al creșterii performanței tehnico-economice și, în final, al reducerii prețului energiei la consumatorii finali.

Concomitent, promovarea Legii energiei și înființarea Autorității de reglementare vor susține și vor statornici demonopolizarea și constituirea unui mediu economic concurențial, nediscriminatoriu în domeniul producerii, transportului și distribuției energiei electrice și termice.

În strânsă corelare cu sectorul energetic, industria extractivă a combustibililor solizi, care a parcurs în anul 1997 faza redimensionării, va fi restructurată, vizând două direcții prioritare:

- a) închiderea în anul 1998 a primelor 30 dintre perimetrele și obiectivele neexploatabile economic;
- b) începerea relansării programelor de investiții-retehnologizări ale minelor viabile.

În același timp, vor începe lucrări de ecologizare a zonelor miniere. Ministerul Industriei și Comerțului împreună cu Agenția Națională pentru Resurse Minerale, având ca suport Legea minelor, care intră în vigoare în acest trimestru, vor lansa programele de concesionare a activităților de prospectare, explorare și exploatare minieră.

Cu diferențieri specifice, industria extractivă a minereurilor metalifere și nemetalifere va avea în esență aceleași obiective prioritare: redimensionarea activității, închiderea

întreprinderilor neperformante, re tehnologizarea obiectivelor viabile sau cu perspectivă economică, ecologizarea zonelor miniere, concesionarea activităților de extracție.

În întreaga industrie a mineritului, de ritmul și amploarea concesionărilor vor depinde în bună măsură ritmul și calitatea restructurării prin concesionare creându-se atât surse de susținere a procesului cât și premise de acces la performanța economică.

Sectorul de extracție, transport, distribuție și prelucrare a țițeiului și gazelor - sectorul care dimensionează preponderent valoarea facturii energetice a economiei și societății românești și care condiționează în mare măsură calitatea rezultatelor economice în toate lanțurile sectoriale - reclamă imperios restructurarea: reactualizarea evaluării zăcămintelor, închiderea sondelor care funcționează sub pragul economic, revitalizarea intervenției ingineriei de zăcământ, îmbunătățirea performanțelor tehnice și tehnologice de extracție și transport, redimensionarea capacităților de rafinare și re tehnologizarea celor viabile, corelarea cu necesitățile lanțului sectorial chimic și petrochimic etc.

Regia Autonomă a Gazelor Naturale "Romgaz" Mediaș urmează a fi restructurată prin transformarea în societate comercială națională și divizarea în componentele majore funcționale și, paralel - corelat - cu restructurarea Societății Naționale de Petrol, va parcurge secvențial etapele concesionării-privatizării.

Pornind de la caracterul strategic al industriei de petrol și gaze, de la locul și rolul acesteia în economia românească, Guvernul, prin instituțiile sale specializate, va include între preocupările de maximă prioritate obiectivul realizării în acest domeniu a unei reforme coerente, corelate riguros sectorial, cu respectarea strictă a comandamentelor de strategie globală a României.

De asemenea, structurile economice din domeniul siderurgic se confruntă, în mare măsură, cu același tip de probleme: rigiditate, imobilism, conservatorism, supradimensionare capacitivă și de personal, nonperformanță economică. Ministerul Industriei și Comerțului și Ministerul Privatizării vor lua măsurile urgent necesare pentru implementarea programelor de restructurare și de privatizare a domeniului siderurgic.

În domeniul transporturilor se va continua programul de restructurare a Regiei Autonome "Societatea Națională a Căilor Ferate Române" și trecerea la organizarea în societăți comerciale a transportului de marfă și călători.

3. Consolidarea pietelor financiare

O serie de societăți bancare cu capital majoritar de stat au cunoscut un proces de accentuată erodare a calității portofoliului de credite și prin urmare de decapitalizare datorită utilizării lor în scopul subvenționării netransparente a unor sectoare (energetic, agricol). Alte bănci, cu capital privat, s-au angajat în tranzacții riscante și oneroase, astfel încât trei dintre ele au operațiunile efectiv suspendate, în așteptarea lichidării. Întrucât o criză de sistem în sectorul bancar trebuie evitată, este necesar ca Banca Națională a României să primească puteri sporite pe linia supravegherii și controlului bancar.

Guvernul va depune diligențele necesare pentru ca noile legi privind statutul B.N.R. și insolabilitatea bancară să fie aplicate ferm. De asemenea, Guvernul va elabora o serie de propuneri legislative care să permită alinierea sistemului bancar românesc la practicile și standardele internaționale.

Pentru consolidarea piețelor financiare se vor lua următoarele măsuri:

- privatizarea Băncii Române pentru Dezvoltare - S.A. și a Regiei Autonome "Banc-Post";
- încheierea restructurării Băncii Agricole - S.A.;
- auditarea Bancorex și B.C.R. și stabilirea programelor de restructurare și a necesității de recapitalizare;
- utilizarea piețelor bursiere pentru accelerarea și creșterea procesului de privatizare;
- organizarea autonomă a autorității de reglementare și supraveghere a activităților de asigurare și reasigurare;
- elaborarea și promovarea Legii creditului ipotecar.

4. Dezvoltarea regională și sprijinirea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii

Pentru anul 1998 Guvernul își propune o serie de măsuri pentru crearea cadrului instituțional și legislativ în acest domeniu prin:

- promovarea Legii de dezvoltare regională;
- promovarea Legii zonelor speciale;
- continuarea programelor de dezvoltare regională inițiate în cursul anului 1997 pentru Valea Jiului și Moldova;
- promovarea Legii pentru ratificarea Convenției-cadru privind cooperarea transfrontalieră;
- modificarea Legii privind zonele economice libere.

Pentru susținerea inițiativei private în sectorul întreprinderilor mici și mijlocii, Guvernul are în vedere consolidarea cadrului instituțional necesar elaborării și implementării politicilor.

5. Restructurarea sectorului agricol

Guvernul recunoaște faptul că potențialul agricol al țării nu este exploatat în mod corespunzător. Una dintre cauzele acestei stări de fapt o constituie fărâmițarea a peste două treimi din suprafața de teren agricol și arabil în exploatari mici, ineficiente economic, ca urmare a întârzierii finalizării procesului de privatizare și a întârzierii procesului de comasare a terenului prin vânzări și cumpărări. Recent adoptata Lege privind circulația

juridică a terenurilor (cu aplicabilitate de la 1 aprilie 1998) va crea premisele constituirii unei adevărate piețe funciare.

F.P.S. va oferi spre vânzare, pe piața RASDAQ, întregul pachet de acțiuni ce aparține statului în societățile comerciale de tip "Comcereal". Guvernul va decide privind regimul pierderilor la societățile comerciale de tip "Cerealcon" și va mandata F.P.S. cu privatizarea rapidă a acestora.

Guvernul consideră că este inadmisibil ca, în domeniul industriei alimentare, balanța comercială a României să fie deficitară. Privatizările din acest domeniu vor încerca atragerea de investitori strategici, pentru relansarea acestei ramuri care prezintă un cert avantaj comparativ. Sprijinirea agriculturii de către stat constituie un concept mai amplu, care are în vedere nu numai sprijinul financiar. Guvernul va adopta măsuri privind:

- sprijinirea creării exploatațiilor agricole de tip industrial;
- sprijinirea materială a micilor producători și extinderea acestui sprijin în domeniul creșterii animalelor, prin cupoane pentru agricultură și prin programe speciale de înzestrare tehnică;
- elaborarea unui program național pentru atragerea și stabilirea în mediul rural a specialiștilor și a tinerilor;
- elaborarea Legii privind privatizarea societăților comerciale cu capital de stat din agricultură (foste I.A.S.);
- restructurarea regiilor autonome din subordinea Ministerului Agriculturii și Alimentației;
- promovarea Legii muntelui și continuarea politicilor de dezvoltare montană.

În cazul în care producția agricolă va fi excedentară, Guvernul va adopta măsuri pentru stimularea exportului de cereale.

6. Măsuri în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și locuirii

În concordanță cu opțiunile majore în domeniul strategiei socioeconomice se au în vedere următoarele:

- promovarea Legii privind amenajarea teritoriului național "Rețeaua de localități";
- urmărirea extinderii elaborării planurilor urbanistice generale pentru toate municipiile și finalizarea a 60% din acestea;
- crearea cadrului de finanțare necesar dezvoltării Fondului de locuințe;
- promovarea Programului de construire de locuințe sociale și de necesitate;
- sprijinirea dezvoltării rurale.

III. Politica socială

Măsurile în acest domeniu au în vedere reforma cadrului juridic al relațiilor de muncă și al pieței forței de muncă și a sistemului de asigurări sociale. Promovarea acestor măsuri are în vedere clarificarea rolului sindicatelor, soluționarea eficientă a conflictelor de muncă, reducerea ponderii muncii la negru, reglementarea pregătirii profesionale, reechilibrarea financiară a sistemelor de asigurări sociale etc.

Guvernul își asumă o politică de salarizare a personalului bugetar prudentă, care să nu inducă șocuri pe partea cererii agregate. În ceea ce privește pensiile, acestea vor fi indexate cu o rată lunară ușor superioară ratei de indexare a salariilor, care va duce la o acoperire a inflației anticipate de aproximativ 70% din aceasta.

În cadrul procesului de întărire a disciplinei financiare, un rol crucial îl are politica de salarizare aprobată de Guvern pentru regiile autonome și pentru societățile de interes național. Astfel, fondurile de salarii ale regiilor autonome și ale societăților de interes național vor fi limitate conform celor prevăzute în legea bugetului.

În vederea reconversiei profesionale în Valea Jiului, Ministerul Muncii și Protecției Sociale va întreprinde următoarele măsuri: înființarea unui centru de calificare și recalificare la Petroșani (pentru care s-au cheltuit 600 milioane lei în 1997 și se vor cheltui încă 500 milioane lei în anul 1998); asigurarea serviciilor de orientare profesională la Petroșani, Lupeni și Petrila; crearea de 500 noi locuri de muncă prin alocarea de la bugetul fondului pentru plata ajutorului de șomaj a circa 5 miliarde lei pentru acordarea de credite avantajoase întreprinderilor mici și mijlocii.

Cadrul legislativ care reglementează raporturile de muncă va fi perfecționat. Ministerul Muncii și Protecției Sociale va elabora noi acte normative precum Legea privind soluționarea conflictelor de muncă, sau va aduce amendamente Codului muncii, Legii sindicatelor etc. În cursul anului 1998 se va declanșa procesul de reformă a sistemului de asigurări sociale și pensii, urmând ca pe lângă sistemul de pensii de stat să figureze și un sistem complementar de pensii private. De asemenea, va fi promulgată Legea privind asistența socială a persoanelor vârstnice, precum și Legea-cadru a asistenței sociale. Pensionarii vor beneficia de 250.000 de locuri la tratamentul balnear (pentru care s-au alocat 300 miliarde lei), de un număr de 6 călătorii pe calea ferată cu reducere la jumătate a tarifului, precum și de un program de sprijin finanțat din fonduri PHARE, aplicat în 21 de județe etc. În același timp, cuantumul alocației de stat pentru copii va crește în anul 1998 cu 30%, de la 50.000 lei la 65.000 lei.

IV. Politici privind drepturile omului, culte și minorități

Guvernul este conștient de importanța creării unui climat favorabil parteneriatului social cu organizațiile patronale, sindicale și profesionale, capabil să ducă la adoptarea unui pact social.

De asemenea, Guvernul va promova un proiect de lege privind înființarea și funcționarea asociațiilor și fundațiilor, ceea ce va conduce la crearea unui cadru adecvat de manifestare a formelor instituționalizate de manifestare ale societății civile. Se va promova și Legea privind restituirea bunurilor imobile și a celor mobile aferente lor, care au aparținut asociațiilor, fundațiilor, societăților, inclusiv organizațiilor minorităților naționale.

În ceea ce privește drepturile minorităților, se va elabora și se va promova Legea minorităților naționale. De asemenea, se va elabora o strategie națională privind integrarea socială a romilor.

Guvernul va elabora și va promova Legea cultelor și Legea privind retrocedarea bunurilor imobile și a celor mobile aferente lor, care au aparținut bisericilor. Începând cu luna septembrie va fi salarizat clerul din mediul rural, iar începând cu luna ianuarie 1999, și cel din mediul urban.

V.

Politici privind capitalul uman

Guvernul va promova măsuri cu privire la continuarea reformelor din domeniul educației prin:

- publicarea și difuzarea Cărții Albe a reformei;
- inițierea creării cadrului instituțional adecvat cu implicarea societății civile în domeniul educațional;
- susținerea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/1997 și a normelor de aplicare a acesteia, inclusiv a celor privitoare la crearea cadrului instituțional adecvat, Statutul personalului didactic - 1997 din perspectiva reformei învățământului preuniversitar.

În domeniul sanitar Guvernul va acționa pentru continuarea reformei prin:

- reorganizarea direcțiilor sanitare județene,
- organizarea caselor A.S.S. și monitorizarea aplicării reformei în acest domeniu;
- promovarea Legii medicamentului;
- îmbunătățirea sistemului de omologare a echipamentelor medicale;
- eliminarea contradicțiilor legislative pentru corelarea învățământului medical cu asistență medicală.

În ceea ce privește domeniul culturii, Guvernul va promova un set de legi privind protecția patrimoniului cultural mobil și a monumentelor istorice, bibliotecile publice, muzeele și

colecțiile publice. Se vor reorganiza o serie de instituții publice de interes național și se va promova privatizarea editurilor aflate în subordinea Ministerului Culturii.

În domeniul cercetării-dezvoltării și inovării se va adopta un plan național și se vor lansa cu prioritate programe-pilot.

VI. Politici de reformă a administrației publice

Măsurile pe care Guvernul le consideră prioritare se referă la debirocristizarea sistemului administrației publice centrale și locale, în paralel cu promovarea ideilor conținute în Legea funcționarului public și a răspunderii ministeriale: creșterea responsabilității acestuia, simultan cu controlul îndeplinirii criteriilor de performanță și instituirea conceptului de funcționar de carieră. În acest sens se vor lua următoarele măsuri:

- elaborarea proiectelor de lege privind organizarea Guvernului, a ministerelor și a instituțiilor subordonate Guvernului;
- susținerea adoptării în regim de urgență a modificărilor Legii administrației publice locale (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/1997);
- promovarea unor proiecte legislative privind: finanțele publice locale, proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, concesionarea, referendumul;
- armonizarea legislației interne în domeniul administrației publice locale cu prevederile Cartei europene a limbilor minoritare și regionale, ale Convenției-cadru privind protecția minorităților naționale și ale celorlalte norme europene;
- inițierea de modificări la Legea învățământului, la Legea sănătății și la Legea de organizare și funcționare a poliției, pentru descentralizarea unor activități și responsabilități la nivelul administrației publice locale.

VII. Politici privind justiția și siguranța cetățeanului

Guvernul va avea în vedere, la elaborarea tuturor proiectelor de lege înaintate spre Parlament, să se asigure corelarea în continuare a legislației interne cu cea din Uniunea Europeană.

Se va elabora cadrul legislativ privind restituirea în natură a unor imobile preluate de stat după 6 martie 1945 sau, acolo unde nu mai este posibil, prin justă despăgubire, conform Rezoluției nr. 1.123/24 aprilie 1997 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei și garantând măsuri reale pentru protecția chiriașilor.

De asemenea, se va avea în vedere elaborarea și promovarea Legii pentru modernizarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală, precum și modificarea Codului de procedură civilă, inițierea și punerea în aplicare a procesului de demilitarizare a unor structuri ale Ministerului de Interne și, îndeosebi, a Poliției Române.

VIII. Politica externă și de securitate națională

Politica externă a României va continua să promoveze interesele României pe plan internațional, în concordanță cu obiectivele strategice ale țării privind integrarea euroatlantică și aderarea la Uniunea Europeană.

În domeniul securității naționale se va acționa pentru definitivarea doctrinei militare, în colaborare cu Consiliul Suprem de Apărare a Țării și cu partidele politice, precum și pentru revederea și actualizarea programelor de activitate internă și externă premergătoare aderării la NATO.

Capitolul I - POLITICA MACROECONOMICĂ				
Capitolul III - POLITICA SOCIALĂ				
Capitolul IV - POLITICI PRIVIND DREPTURILE OMULUI, CULTE ȘI MINORITĂȚI				
	MĂSURI	RESPONSABILITATE	TERMEN	OBSERVAȚII
1.	Accelerarea operaționalizării Consiliului Economic și Social.	Guvern prin ministere	30.06.1998	Instaurarea unui climat de colaborare și conlucrare capabil să ducă la adoptarea unui pact social.
2.	Elaborarea și promovarea legii pentru înființarea și funcționarea asociațiilor și fundațiilor.	Ministerul Justiției	31.12.1998	La elaborare se va colabora cu organizațiile neguvernamentale.

3.	Elaborarea și promovarea Legii cultelor și a Legii privind inventarierea bunurilor imobile și a celor mobile aferente lor, care au aparținut bisericilor în vederea reglementării situației lor juridice.	Secretariatul de Stat pentru Culte,	31.12.1998	a) cu consultarea cultelor religioase recunoscute.
		Ministerul Justiției,		b) Se vor avea în vedere reglementările prevăzute în Recomandarea nr. 176 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei.
		Departamentul Minorităților Naționale		
4.	Elaborarea și promovarea Legii minorităților naționale.	Departamentul Minorităților Naționale	31.12.1998	
		Ministerul Justiției		
5.	Elaborarea strategiei naționale privind integrarea socială a rromilor.	Departamentul Minorităților Naționale	31.12.1998	
6.	Constituirea Consiliului Consultativ pentru sectorul neguvernamental la nivel central și local.	Decizia Primului-Ministru/ Hotărâre de Guvern	30.06.1998	
7.	Salarizarea bugetară a clerului.	Ministerul Finanțelor	01.09.1998	De la 01.09.1998 se va salariza clerul din mediul rural și de la 01.09.1999 și cel din mediul urban.
		Secretariatul de Stat pentru Culte		
8.	Ratificarea unor convenții relevante semnate în 1997 privind cetățenia,	Ministerul Afacerilor Externe	30.12.1998	
		Ministerul Justiției		

	crimele contra umanității și de război, proceduri în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.			
--	--	--	--	--

Capitolul V - POLITICI PRIVIND CAPITALUL UMAN				
Capitolul VI - POLITICI DE REFORMĂ A ADMINISTRAȚIEI PUBLICE				
Capitolul VII - POLITICI PRIVIND JUSTIȚIA ȘI SIGURANȚA CETĂȚEANULUI				
	MĂSURI	RESPONSABILITATE	TERMEN	OBSERVAȚII
1.	Corelarea în continuare a legislației interne cu cea din Uniunea Europeană	Departamentul Integrării Europene Ministerul Justiției Ministerele interesate	permanent	
2.	Continuarea procesului de ratificare a acordurilor internaționale la care România este parte semnatară și integrarea acestora în legislația internă.	Partea semnatară Ministerul Justiției Ministerul Afacerilor Externe	permanent	
3.	Cadrul legislativ privind restituirea în natură a unor imobile preluate de stat după 6 martie 1945, sau acolo unde nu mai este posibil prin justă despăgubire, conform Rezoluției nr. 1123/24.04.1997 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei și cu garanții privind	Ministerul Justiției	31.12.1998	Proiectele de lege vor fi promovate simultan. Totodată se vor identifica posibilitățile reglementării situației juridice a bunurilor preluate de la persoanele juridice.

	măsuri reale pentru protecția chiriașilor.			
4.	Elaborarea și promovarea Legii pentru modernizarea și completarea Codului Penal.	Ministerul Justiției	30.09.1998	
5.	Elaborarea unui act normativ privind reglementarea organizatorică și de autorizare pentru crearea unui corp privat de executori judecătorești.	Ministerul Justiției	30.09.1998	
6.	Lărgirea atribuțiilor lichidatorilor specializați prin preluarea unora dintre acelea care sunt în sarcina instituției judecătorești.	Ministerul Justiției	31.12.1998	
7.	Modificarea Codului de procedură civilă.	Ministerul Justiției	31.12.1998	
8.	Elaborarea și promovarea unei noi legi privind executarea pedepselor.	Ministerul Justiției	30.09.1998	
9.	Elaborarea și promovarea Legii privind înlocuirea sancțiunii închisorii contravenționale cu obligarea contravenienților la prestarea unei activități în folosul comunității.	Ministerul Justiției	30.09.1998	
10.	Elaborarea și promovarea proiectelor de lege privind:	Ministerul Justiției	30.09.1998	

	a) Organizarea activității de expertiză tehnică-judiciară.			
	b) Exercițarea profesiilor liberale.			
11.	Elaborarea și promovarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 29/1990 privind contenciosul administrativ.	Ministerul Justiției		
12.	Elaborarea și promovarea Legii pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.	Ministerul Justiției	30.09.1998	
13.	Modificarea Legii Curții Supreme de Justiție și a Legii instanțelor militare.	Ministerul Justiției		Desființarea Secției militare a Curții Supreme de Justiție și corelarea cu Legea privind organizarea judecătorească.
14.	Inițierea și punerea în aplicare a procesului de demilitarizare a unor structuri ale Ministerului de Interne și îndeosebi a Poliției Române. În acest sens vor fi definite și înaintate Guvernului proiectele de legi privind:	Ministerul de Interne		
	a) statutul polițistului;		30.09.1998	
	b) modificarea Legii privind organizarea și funcționarea Poliției Române.		30.09.1998	

15.	Continuarea acțiunii de reorganizare și restructurare a ministerului, prin:	Ministerul de Interne		
	a) elaborarea variantelor de transformare a Comandamentului Trupelor de Jandarmi, în Jandarmeria Română;		30.09.1998	
	b) reorganizarea Comandamentului Național al Grănicerilor, reducerea personalului neoperativ și creșterea numărului elementelor de dispozitiv pe frontieră;		30.09.1998	
	c) constituirea de structuri specializate în domeniile noi de manifestare a criminalității economico-financiare (jocuri de noroc etc.) și a unor subunități de intervenție operativă;		31.12.1998	
	d) completarea structurilor de comandă din Jandarmeria Română, cu compartimente de specialiști în pază aeroporturi, antiterorism și constituirea Brigăzii de Pază Aeroporturi, după preluarea misiunii de la Ministerul Apărării Naționale.		31.12.1998	
16.	Elaborarea, actualizarea sau modificarea legislației specifice, cu accent pe:	Ministerul de Interne	30.09.1998	
	a) Legea privind siguranța cetățeanului			

	b) Legea privind frontiera de stat a României		31.12.1998	
	c) Legea privind organizarea și funcționarea Corpului Pompierilor Militari		31.12.1998	

Capitolul VIII - POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE NAȚIONALĂ				
	MĂSURI	RESPONSABILITATE	TERMEN	OBSERVAȚII
1.	Definitivarea doctrinei militare	Ministerul Apărării Naționale în colaborare cu: Consiliul Suprem de Apărare a Țării Partide politice	30.06.1998	
2.	Dimensionarea capacității de apărare necesară (personal și tehnică de luptă)	Ministerul Apărării Naționale în colaborare cu: Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Partidele politice	31.12.1998	
3.	Revederea și actualizarea programelor de activitate internă și externă premergătoare aderării la NATO	Consiliul suprem de Apărare a Țării, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Externe, Ministere interesate	permanent	
4.	Revizuirea unor legi emise anterior adoptării Constituției (Legea privind siguranța națională, Legea de înființare și organizare a	Consiliul Suprem de apărare a Țării, Ministerul Apărării Naționale Ministerul Afacerilor Externe,	permanent	

	Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Legea de înființare și funcționare a SRI, Legea de organizare și funcționare a Ministerului Apărării Naționale, Legea secretului de stat) și adaptarea lor la noile realități.	Ministere interesate		
5.	Completarea cadrului legislativ, prin elaborarea altor legi necesare în acest domeniu (Legea stării de asediu și stării de urgență, Legea planificării Apărării), adaptate legislației comunitare, precum și prin adoptarea Cărții Albe a Securității Naționale, Strategiei de securitate națională a României și a Strategiei Militare a României.	Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Ministerul apărării Naționale Ministerul Afacerilor Externe, Ministere interesate.	permanent	

Centrul de inovație și excelență în domeniul politicilor publice de tineret